UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

17
ВЕРЕСНЯ, 1970.
Число № 38
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
SEPTEMBER 17, 1970.

ПАЛЕСТИНСЬКІ ТЕРОРИСТИ – ПОВІТРЯНІ ПІРАТИ

Минулий тиждень пройшов у цілому світі під знаком нападів та захоплень пасажирських літаків різних держав палестинськими терористами. Члени організації "фронт для визволення Палестини", що пов'язана з китайськими комуністами, протягом кількох днів захопили чотири пасажирські літаки з пасажирами й примусили їх приземлитися.

Першою жертвою був модерний великий американський літак, який мусів приземлитися в столиці Єгипту Каїрі. Після того, як 170 пасажирів та залога залишили літак, терористи підклали під літак динаміт й розірвали його. Пасажири та залога вивхали з Єгипту іншими літаками. Літак коштував 24 мільйони долярів. Частину коштів літака — понад 9 мільйонів — покриє американський уряд, а решту заплатить асекураційна компанії Ллойд в Англії.

З черги терористи захопили ще швайцарський літак із 143-ома пасажирами та 12 членами залоги, американський із 145 пасажирами та англійський із 113 пасажирами. Спроба захопити ізраїльський літак не вдався, бо член залоги літака застрілив терориста й поранив його товаришку. Літак долетів до Лондону, де її потім арештовано.

Три захоплені літаки мусіли приземлитися на пустині, 25 миль від столиці Йорданії Амману, на летовищі терористів. Тут терористи держали всіх подорожних та залогу літака через кілька днів у літаках, серед страшної спеки та недостачі харчів, води та гігієнічних вигід, під сильною сторожею. Щойно після інтервенції міжнародного Червоного хреста, папського представника та урядів різних держав, терористи дозволили жінкам та дітям переїхати до Аман, а звідти дістатися до дому.

За звільнення решти подорожних та залоги терористи домагалися звільнення членів їхньої організації засуджених, чи арештованих за напади, що сидять в тюрмах Німеччини, Швайцарії та Англії та вимагають 55 осіб жидівського походження, що є горожанами різних держав, головно ЗДА. Їх терористи не хочуть звільнити зовсім. Тих пасажирів розділено на малі групи й переведено в різні місцевости в Йордані. Терористи погрожують, що якщо їхні домагання не будуть прийняті, то вони всіх жидівських пасажирів постріляють. Ізраїль загалом відмовився вести якнебудь переговори з терористами.

Минулого тижня арештовано в Ізраїлі понад 450 арабів, прихильників терористів, з яких 70 звільнено, а решти сидить у тюрмах. Ізраїль загрозив, що коли терористи вб'ють когось із захоплених жидівських пасажирів, то Ізраїль розстріляє відповідне число арештованих терористів чи їхніх прихильників, що сидять у тюрмі.

Справа летунських піратів опинилися на осінній сесії ОН, де внсувають різні проєкти, як запобігти захоплюванню літаків.

Покищо президент ЗДА Р. Ніксон дав доручення, щоб на кожному літаку була спеціяльна охорона, що мала б перешкодити в захоплюванні літака. Американський сенат має схвалити 28 мільйонів долярів на вишкіл 2,500 сторожів для охорони літаків.

Багато повітряних ліній відмовилися летіти до арабських країн, щоб не бути жертвою повітряних піратів. А палестинські терористи заповідають дальші захоплення літаків.

Пасажирка, звільнена із захопленого арабськими терористами літака. На обличчі англійки Леслі Преслій ще видно сліди перебування в неволі в терористів.

Дністер занечищений

Совєтська газета «Правда» надрукувала велику статтю, в якій лає керівників заводів над рікою Дністром та її допливами. Автор статті каже, що, починаючи від львівських фабрик, всі індустріяльні заводи вздовж Дністра та його допливів випускають всякі хемічні відпадки та плини в Дністер та його допливи так, що Дністер належить тепер до найбільш занечищених рік України.

ЛІКВІДУЮТЬ МЮНХЕНСЬКИЙ ІНСТИТУТ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ СССР

У Мюнхені, в Німеччині, існує Інститут для вивчення СССР, фінансований американською фундацією. Інститут видавав книжки і публікації про різні справи СССР, в тому й про Україну. Московський часопис «Неделя» повідомив, що інститут тепер ліквідується чи реально буде частиною американської радіостанції «Свободи», що веде радіопередачі до комуністичних країн. «Неделя» твердить, що Інститут є "шпигунсько-пропаганд и в н и м гнздом", де працюють "зрадники батьківщини".

В українській пресі вільного світу ще не було про це згадка.

Можливо, що звуження чи обмеження діяльности Інституту є наслідком політики Р. Ніксона, який шукає порозуміння з СССР в справі роззброєння та полагодження різних світових проблем. А може, совети, підписуючи договори зі західнонімецьким урядом, домагалися обмеження діяльности визвольницьких організацій та установ, що діють в Німеччині.

ГАЗЕТНИЙ ПАПІР ДОРОЖЧАЄ

Фабрика газетного паперу в Квебеку проголосила, що газетний папір від 1 січня 1971 р. коштуватиме 10 дол. більше на тонні. Сподіваються, що слідом за тою фабрикою підуть й фабрики паперу в західній Канаді.

1 січня 1970 р. всі фабрики паперу підвищили були ціну газетного паперу по 5.00 дол. на тонні.

КАНАДСЬКІ МІНІСТРИ НЕ РИЗИКУЮТЬ

Президент держави о.г о банку Канади Л. Расмінський, міністер фінансів Е. Бенсон і міністер без призначення Г. Грей виїхали на конференцію міністрів фінансів десяти країн до Брюсселю, а відтак на конференцію членів світового банку та міжнародного монетарного об'єднання в Копенгазі. Для них були зразу зарезервовані місця на пасажирських літаках, але після схоплення кількох пасажирських літаків арабськими терористами, прем'єр П. Трюдо дав їм доручення летіти канадським військовим літаком.

Архиєпископ Бучко вже вернувся до Риму

Архиєпископ Іван Бучко, апостольський візитатор українців-католиків в Европі, у товаристві свого секретаря о. д-ра М. Марусина відвідав українців Бельгії. Він вже вернувся до Риму.

Відвідини почалися в місті Ловені, де відбулася конференція з українськими священиками, які душпастирюють у Бельгії, а відтак у латинському манастирі у Брюсселі, Владика взяв участь у з'їзді українських черниць з різних латинських манастирів. У з'їзді взяло участь бл. 60 українських черниць. Деякі наші сестри перебувають у двох бельгійських манастирях, суворої клявзури, що з них не можуть виходити. Владика відвідав їх коротко у їхніх манастирях.

У Ловені український архиєпископ відбув наради в справі прийняття на університетські студії нових українських студентів, що користають із стипендій Апостольського престолу та в різних церковних та громадських справах.

Після того Преосвященний Іван відбув прощу до Банн, де були теж прочани з Голляндії, Франції та Німеччини, а потім відвідав українську громаду в Шарлеруа. У місцевості Вам Владика висловив подяку бельгійському священикові А. Бульсові ЧНІ, який працював довго серед українців у Галичині, а цього року відзначає свій золотий священичий ювілей. Свої відвідини в Бельгії закінчив Владика в місцевості Ватерсхей у провінції Лімбург, де є українська каплиця з чудовим іконостасом.

Папа розв'язує почесну ґвардію

Папа Павло VI написав листа до ватиканського державного секретаря кардинала Війо, що він розв'язує три відділи папської ґвардії, а саме Палятинську ґвардію, Шляхетську ґвардію та ватиканських жандармів. Папа залишає з давніх ґвардій лише швайцарську, що складається з 60 вояків. Палятинська ґвардія, що має 500 членів, та Шляхетська ґвардія, що має 45 членів, складаються із неплатних римських цивільних чоловіків, що пардавали та вдержували лад у соборі св. Петра під час різних торжеств та церемоній.

145 ватиканських жандармів були в службі увесь час й вдержували порядок в соборі, на площі св. Петра та в різних ватиканських будівлях, за що діставали місячну платню. Папа пише в листі, що тепер вже нема тих завдань, для яких були створені ті ґвардії. На їх місце буде створена окрема охоронна служба, яка буде дбати про лад та порядок у Ватикані.

Звільнені ватиканські жандарми можуть зголоситися або до нової охоронної служби, або можуть дістати іншу працю, якщо захочуть далі працювати у Ватикані.

Ізраїль обриває мирові переговори

Ізраїльський уряд відкликав свого представника на мирові переговори в Ню Йорку, тому, що у час перемир'я Єгипет пересунув бази для вистрілу ракет у т.зв. невтральну зону, ближче Суезького каналу. Ізраїльські розвідчі літаки ствердили, що Єгипет пересунув або приготовив нові місця для вистрілу ракетних бомб у 300 місцях.

Ізраїльські обвинувачення відвердили теж американські розвідчі літаки, що постійно фотографують невтральну зону вздовж Суезького каналу. Ізраїльський прем'єр Ґольда Меїр заявила, що Ізраїль вишле свого представника на дальші переговори аж тоді, як Єгипет відтягне ракетні бази на давні місця. Совєтське агенство ТАСС проголосило, що совєтський уряд вважає ізраїльські обвинувачення звичайним викрутом, щоб не вести переговорів у Ню Йорку. Ізраїль «сам нівечить можливості замирення з арабськими державами».

Єгипетський уряд заявив, що американське підтвердження ізраїльських обвинувачень є «лише маскою, щоб покрити ізраїльські напади проти Єгипту». Каїрська газета «Аль Аграм» написала, що «Ізраїль напередодні свіжої офензиви проти Єгипту».

В міжчасі в Йорданії дійшло до свіжих сутичок між урядовим військом та арабськими терористами, що постійно, нападають з Йорданії на територію Ізраїля, щоб за всяку ціну зірвати перемиря. До Йорданії приїхали представники Альжиру, Єгипту та Судану, щоб довести до перемир'я між терористами та королем Гусейном.

Зростають банкрутства

За перших сім місяців цього року в Канаді було 310 банкрутств більше, як в тому самому часі минулого року. Коли в 1969 р. було 1,364 банкрутства та цього року було їх 1,674 на загальну суму 158,564,000.00 дол. Минулорічні банкрутства були на загальну суму 79,228,000 дол.

Найбільше банкрутств було в провінції Квебек — 667, а відтак в Онтеріо — 478. Степові провінції мали менше, як 50 банкрутств кожна.

Українські пластуни в Папи

ВІДВІДАЛИ ТЕЖ БЛАЖЕННІШОГО ЮСИФА

Значна група українських пластунів зі ЗДА відбула прогульку до европейських країн. Вони побували, м.ін., у Відні, де були приявні на благословенні пам'ятника на могилі засновника українського Пласту бл. п. д-ра Ол. Тисовського, що відбулося 16 серпня.

19 серпня пластуни були в Римі й були на авдієнції в Святішого Отця Павла VI. Папа був мило вражений великою групою молоді і висловив радість, що його відвідує така група молоді, бо тепер на авдієнції звичайно бувають лише старші віком люди. Папа передав своє благословення Пластові та висловив бажання, щоб український нарід діждався кращої долі.

Від пластунів промовляв пл. сеньйор Д. Ліщинський, який просив Папу про поміч для Мовчазної Церкви та про завершення Української Католицької Церкви патріярхією. Д. Ліщинський говорив до Папи свою промову по-українськи, а її перекладав на італійську мову пластун з Арґентини М. Милусь. Уся авдієнція пройшла в милій атмосфері.

Папа Павло VI

Другого дня пластуни й пластунки мали зустріч із верховним архиєпископом в залі Українського католицького університету. Блаженніший Йосиф був зворушений гарною поставою та виглядом пластунів і пластунок. Він сказав, що він прийшов з авдієнції у Святішого Отця, який висловився дуже похвально про відвідини українських пластунів. Верховний архиєпископ закликав пластунів до вірности українському народові та до поширювання правди про Україну серед чужинців. У словах верховного архиєпископа до пластунів було чути батьківську любов. Вся зустріч відбулася в теплому родинному настрої. Авдієнцію в Блаженнішого Йосифа закінчено спільною світлиною під собором св. Софії.

Після авдієнції у Блаженнішого Йосифа та оглядин університету, пластуни відвідали Українську малу семінарію, що поруч університету, та були гостями настоятелів малої семінарії — оо. салезіян.

Про відвідини пластової групи у Святішого Отця була згадка у ватиканському щоденнику «Оссерватоpe Романо», а про побут в Римі подали вістки римські радіостанції.

Західна Німеччина будує фабрику в СССР

Після підписання совєтсько-німецького договору, СССР звернувся до Західної Німеччини з пропозицією, щоб Західна Німеччина збудувала в СССР велику фабрику важких вантажних автомобілів. Недавно СССР звертався з тою самою пропозицією до ЗДА. Фабрикант автомобілів Форд був навіть у СССР, але, після повороту до ЗДА, він відмовився будувати фабрику.

Тепер німецькі промисловці погодилися будувати фабрику, й незабаром до СССР поїде група німецьких промисловців, які мають обговорити подробиці будови та заключити відповідну умову.

З фабрики мали б виходити 150,000 важких вантажних автомобілів річно.

Священиче товариство в ЗДА

У Когоуз, ЗДА, відбувся з'їзд українських католицьких священиків ЗДА, на якому вирішено відновити існуюче колись в Західній Україні заслужене священиче товариство ім. св. Андрія. З'їзд був виконанням ухвали священиків, зібраних у Римі минулого року в час синоду епископів. На з'їзді порішено прийняти, відповідно змінений та пристосований до обставин, статут кол. товариства ім. св. Андрія. Обговорювано м.ін. теж одність в богослужбах у всіх трьох американських епархіях та рішено вводити в життя постанови синоду українських епископів.

Після затвердження статуту верховним архиєпископом товариство почне нормальну діяльність.

На з'їзді вибрано управу товариства, головою є о. В. Андрушків, а секретарем — о. А. Назаревич.

Коротки вісти

+ **У центрі Вінніпеґу** приватні компанії при допомозі провінційного уряду збудують центр для конвенцій, 2 готелі й 5 інших будинків коштом 50 мільйонів долярів.

+ **Протягом 5 років** федеральний уряд виплатить 300 мільйонів долярів на навчання англійської мови в Квебеку та французької в англомовних провінціях Канади.

+ **У Монреалі** умово хворий чоловік, недавно звільнений зі шпиталю, кинувся в час Служби Божої на священика і важко поранив його ножем. У церкві було на Службі Божій 700 осіб, які хворого передали поліції.

+ **У Квебеку** протягом минулих п'ятьох тижнів вкрадено понад 1,000 кусків динаміту та відповідну кількість запальників до зриву динаміту. Справників досі не зловлено.

+ **Президент ЗДА** Р. Ніксон 27 вересня вибирається в подорож до Европи. Він відвідає Італію, Еспанію, Англію та, мабуть, Югославію й Францію.

+ **В ЗДА** годівці худоби годують 50 мільйонів свиней, 38 мільйонів рогатої худоби та 350 мільйонів курей. Щорічно продають американські фармери 80 мільйонів свиней та 2.6 мільярда курей.

+ **У ЗДА** переведено перші спроби з новим типом реактивного пасажирського літака, який майже зовсім не викидає диму. Сподіваються, що літак буде придатний для загального користування в 1977 р.

+ **Від 1955 р.** ЗДА виплатили один мільярд долярів на вдержання 50,000 корейських вояків у В'єтнамі. Вояки у В'єтнамі дістають 20 разів стільки платні, скільки б діставали вдома.

+ **У горішніх сферах** повітря постійно кружляє прибл. 1,800 буревіїв. Лише деякі з них спускаються вдолину й діють шкоди на Землі. На Флориді є щороку 100 буревіїв різної потуги.

+ **Цього року** в Франції появилося багато ос. В самій центральній Франції протягом 10 днів згинуло від укушення ос п'ять осіб. Від укушення ос у Франції гине більше осіб, як від укушення їдовитих гадюк.

+ **Французький уряд** схвалив державний бюджет в сумі 31.7 мільярдів дол. Перший раз в історії видатки на шкільництво вищі, як на державну оборону й виносять 5.4 мільярда долярів.

+ **У Перській затоці** совєтський вантажний корабель «Светлогорск» зударився з великим 100,000-тонновим вантажним кораблем для перевозу нафтової ропи „Акварій", що належить, мабуть, Ізраїлеві. „Акварій" затонув.

+ **Уряд** комуністичного Китаю та китайська комуністична партія вирішили відбути дев'ятий конґрес комуністичної партії, який був кілька разів відкладений через т.зв. культурну революцію. Дати конґресу ще не устійнено.

+ **Державна** французька фабрика автомобілів Рено підписала умову з совєтським урядом, на основі якої коштом 127 мільйонів долярів має перебудувати та змодернізувати совєтські фабрики автомобілів.

+ **Австралійська** астрономічна обсерваторія відкрила нову комету, віддалену 150 мільйонів миль від Землі. Плянета має всього 5 миль у промірі.

+ **СССР вислав** на Місяць нового сателіта без залоги. Сателіт Луна 16 має осісти на Місяці й виконати якесь завдання, але СССР не виявив у комунікаті, яке.

+ **В Ізраїлі** появилося кілька нових захворінь на холеру. До Ізраїлю прибули фахівці для лікування холери з ЗДА, Англії та Югославії.

Новий американський представник для мирових переговорів з Північним В'єтнамом у Парижі Девід Брус (всередині). Поруч нього зліва — американський амбасадор у Парижі Еллсворт Бункер.

ПРЯШІВЩИНА, ДЕ ЖИВУТЬ УКРАЇНЦІ І СЛОВАКИ (4)

Вікентій ШАНДОР

I

Навіть такий свіжий і тверезий голос перестороги, як голос чеського публіциста Гавлічка-Боровського, який вказував на поневолення українського народу Росією й Австрією, не мав успіху. Цікавий голос про настрої карпатських селян занотував М. Д. Лихутин, учасник російської інтервенції в Угорщині в праці «Записки о походе в Венгрию в 1849 г.», виданій у Москві 1874 року, в якій сказано: «Дивлячись на відношення до нас, руських, тутешнього простого населення руснаків, я запитував декотрих з них, чи хотіли би вони приєднатись до Росії. Е ніт, ні за что, відповідали вони, у нас ліпше. У нас дана більша воля панам і ісправникам».

Л. Штур у листі до Срезневського 23 січня 1851, інформуючи його про нужду й потреби словаків, писав: «Вашим святим обов'язком було б помагати братам пригнобленим і збідаченим, бо тяжко сподіватись помочі десь інде, а головно ви би нам мали давати середники для створення доброї преси і для вихови нашої спосібної молодежи. Ви колись це обіцяли, пригадайте собі, браття, на ваші обіцянки» («Документи до словацького народного руху в роках 1848-49», вид. Словацької академії наук, Братіслава, 1962, стор. 142). Із словацького боку головними речниками російського слов'янства були М. И. Гурбан, М. Ш. Ферієнчик, Ф. Сасінек та інші.

Коли в 1867 році відбулися московська Етнографічна виставка і Слов'янський з'їзд, на який українці й поляки не були запрошені, то з кіл слов'янських народів прозвучали сильні протести. Словаки вислали шестичленну делеґацію до Москви з А. Радлинським на чолі, якій була преставлена «слов'янська Москва». У своєму заклику до слов'ян писав тоді один українець під псевдонімом Тарас Воля: «Ми і поляки не були там потрібні тому, що ми вже в руках. Ви були потрібні. Вас треба ще гладити, но ви читайте вашу будуччину в нашій долі» (М. Мольнар, стор. 93).

Інший автор, під псевдонімом Микола Кевелев, опублікував у «Словенскіх новінах» за 1868 рік незвичайно гостру статтю проти Росії під назвою «Руський голос до словаків». Він писав: «Офіційна Росія — це обман, це холера. Ця Росія починається від царя і йде від жандарма до жандарма, від чиновника до чиновника, аж до останнього поліцейського в найдальшім занедбанім кутку монархії. З каждим кроком по цих ступенях видобуваються як у Дантівській Болгії, нові сили зла, новий ступінь до обманних дій і варваризму» (Мольнар, стор. 91).

Буде цікаво підкреслити, що під впливом «Заклику» Тараса Волі чеський радикальний демократ Иосиф Вацлав Фріч, що жив на еміграції в Берліні, написав у видаваному ним журналі «Бланік» статтю «Най живе Україна», в якій переповів важливіші думки з «Заклику».

II

Гучні гасла про російське слов'янство пустили у чехів і словаків глибокий корінь. Вони стали провідною ідеєю цілих генерацій, які, не знаючи облудної дійсности, яка була задалеко від них, захоплювались її романтикою. Таким чином при кінці 19 стол. у словацькій літературі та громадському житті вже рідко зустрічаємо згадки про Україну. Її місце заступила Росія, з якою ці народи намагалися пов'язати і своє майбутнє.

Рівнобіжно з цим ішло поширення ненависти до України та фальшування її сіторичного минулого. Як далеко сягали наслідки цього «перевиховання» народів, видно з того, що словаки, самі поневолені, солідаризувалися з росіянами в поневоленні української мови. Сталося це в 1899 році на Археологічному з'їзді в Києві. В наслідок ініціятиви завзятого українoжера професора Київського університету Т. Флоринського заборонено західньоукраїнським вченим виголосити доповіді на з'їзді українською мовою. Єдина українська мова з усіх інших слов'янських була заборонена. Це викликало велике обурення у присутніх слов'янських вчених, а українські вчені відмовилися від участи.

Єдиний із слов'янських народів, що солідаризувався з забороною, були словаки, репрезентовані провідним культурним діячем і пізнішим довголітнім головою Матиці Словацької Иосифом Шкултеті. На закиди, які були роблені з цього приводу словакам, Шкултеті писав 17 листопада 1899 Флоринському: «...перед нами, словаками, росіяни не потребують виправдуватись у цій справі. В усьому, що робиться в ім'я малоруської мови, ми бачимо прагнення послабити російську єдність, російську могучість, і тому кожда така річ є для нашої душі й мисли противна. Для нас є то неприємлива махінація. Адже ми бачили наглядно, що ці прагнення підтримує Відень. Як відомо, підтримує їх у Львові і в Чернівцях!» («Шевченківський збірник», Філософічний факультет Університету ім. П. Й. Шафарика в Пряшеві, Словацьке педагогічне видавництво, Братіслава, 1965, стор. 201).

Зміни щодо України настали не тільки в народі, але навіть у родинах. Тоді як Й. М. Гурбан з такою ніжною увагою захоплювався русинами угорськими і галицькими й обороною їх прав, його рідний син Светозар Гурбан Ваянський, найвидатніший словацький культурний діяч кінця 19 — початку 20 століть, вже зайняв протилежне, вороже становище.

Як й інші його літературні ровесники, він поставив все на російську карту, захоплюючися російським слов'янством та уявним його захистом перед загрозою германства. Його вислови на адресу української літератури, не говорячи вже про політичні прагнення українців, є крайньо ворожі й навіть образливі.

У редаґованій ним газеті «Народні новіни» він писав: «Хто буде вивчати нескладні мови всіляких франків, хто буде у великому світі читати слабкі плоди невідомих українських величин? Ніхто, ані душа!» (Мольнар, стор. 97).

Появлялися тут і там спорадично позитивні словацькі голоси про українців та їх прагнення, але їх загальний, всенаціональний баланс був неґативний. Про це добре старалася російська пропаґанда, стара, випробувана засада якої «сто разів повторена брехня стає правдою» далеко випередила часово і вмінням модерні ґеббелівські способи й методи. Приблизно з таким балансом пережили словаки першу й другу світові війни, які тільки скріплювали в них почування російсько-слов'янського братерства і сподівання, що з цього випливали. Корінь цих наївних сподівань був у них такий глибокий, що деякі словаки, як католики, навіть безбожний більшовизм не уважали в цьому напрямі перешкодою. Треба було аж власного досвіду-трагедії, яка сталася в серпні 1968, коли російський слов'янський брат постукав уночі у двері словацького брата.

III

Силою історичних умов сталося так, що словаки та закарпатські українці після поразки Угорщини (як складової частини Габсбурзької монархії) в першій світовій війні знову опинилися разом — у складі Чехо-Словацької Республіки (ЧСР). Основною помилкою приєднання Карпатської України до ЧСР у 1919 році було те, що до неї не приєднано всю територію, заселену русинами-українцями, тобто також Пряшівщину, в сенсі етнографічного принципу, засада про національне самовизначення, угоди д-ра Г. Жатковича з проф. Т. Масариком і в сенсі домагань Американської народної ради русинів, висловлених у Скрентоні, 12 листопада 1918, в одноголосно прийнятій резолюції:

«Щоб угорські русини з найширшими самостійними правами, як штат на федеративній основі, приєдналися до чехо-словацької демократичної республіки під умовами, що до нашої країни повинні належати всі оригінально угро-руські столиці: Спиш, Шариш, Земплин, Абауй, Гемер, Боршодь, Унґ, Уґоча, Берег і Марамарош».

Під час розмов лідера американських русинів Жатковича з Масариком останній запевнив, що «кордони будуть так установлені, що русини будуть задоволені» (експозе Г. Жатковича, колишнього губернатора Підкарпатської Руси).

Як життя показало, провідні державні мужі ЧСР, президент Масарик та міністер Бенеш, свідомо повели дальші справи щодо кордонів Карпатської України так, щоб русинів-українців ослабити й розділити на дві адміністративні одиниці і зискати цим для себе політично словаків. У наслідок такої політичної махінації Пряшівщина опинилася адміністративно при Словаччині. Протягом двадцятилітнього існування ЧСР зроблено декілька спроб «говорити в справі кордонів», але вони не довели до мети.

Появилося друге число підпільного журналу

В Україні появилося друге число підпільного «Українського вісника», повідомляє з Ню Йорку пресова служба ЗП УГВР. «Статті в обох числах цього «захалявного» видання не мають протирадянського змісту, але вони спрямовані в першу чергу на оборону національних і політичних прав українського народу, викривають різні форми русифікації, наголошують основні права людини на свободу».

В цьому виданні подаються інформації про справу С. Караванського, звідомлення з процесу Сокульського, Кульчинського і Савченка.

Серед населення України поширюються у відписах нові документи захалявної літератури, між ними: відповідь Стенчукові, нариси «Серед снігів», «Хроніка опору» тощо.

Яр. Рудницький доповідає в Франції

На міжнародньому з'їзді дослідників порівняльної літератури, що відбувся 1-5 вересня, в французькому місті Бордо, професор Манітобського університету Ярослав Рудницький мав доповідь про Лесю Українку.

Однією з головних тем з'їзду були літературні зв'язки між Европою й Африкою. Тому вінніпезький професор приготовив доповідь «Африка в житті і творчості Лесі Українки». Українська поетка аж тричі їздила на лікування до Єгипту.

В час свого перебування в Бордо проф. Рудницький брав участь у зустрічі славістів під головуванням проф. К. Люсіяні й передав для української колекції університету нові видання УВАН та фотостат першодруку повісти Лесі Українки з життя єгипетської жінки «Екбильганем». Це був останній твір української письменниці в 1913 р.

Яр. Рудницький був єдиним українцем на з'їзді.

Едмонтонку вибирають на голову студентства

Едмонтонку Марусю Кухаришин вибрали на голову управи Союзу українського студентства Канади (СУСК).

Заступники голови — Юрій Божик (Торонто) та Іванна Левандовська (Вінніпеґ); секретар — Ірина Окіпнюк (Торонто), організаційний референт — Ганна Галан (Торонто), референт справ культури — Зоряна Гриценко (Вінніпеґ), окремі завдання — Богдан Грибеник (Монреаль) і Володимир Петришин (Торонто), органі- ронто), організатор конфеіні затор конференцій — Андрій Семотюк (Ванкувер), представник до КУК — Ігор Каліцінський (Вінніпеґ), його заступниця — Мирослава Підгірна (Вінніпеґ), редактор «Студента» — Зенон Зварич (Торонто).

Нову управу вибрано у Вінніпезі на 2 з'їзді делеґатів СУСК. Членами СУСК є 25 українських студентських клюбів.

Програма студентського з'їзду була багата й актуальна. Один день відведено на дискусію й семінар п.з. «Багатокультурність чи культурний імперіялізм?» Виступали д-р М. Лупул з Албертського університету, дотеперішній голова СУСК Богдан Кравченко, представник студентів британського походження К. Ваддель, представник франкомовних студентів Д. Фуадар та інші. Дискусією керував торонтський студент Ю. Божик.

Учасники з'їзду ухвалили резолюції, в яких гостро засуджують тенденції «культурного імперіялізму» і «дискримінації канадських громадян небританського і нефранцузького роду».

На студентському бенкеті в готелі «Марлборо» головним промовцем був Р. Онуфрійчук з Йорктону. О. митрат В. Кушнір, голова КУК, говорив про потребу зберегти в Канаді добре ім'я українця.

Управа СУСК під проводом голови Б. Кравченка останнім часом виявила жваву діяльність, закликаючи студентів вивчати українську мову і брати участь у житті української спільноти. «II з'їзд СУСК — повідомляють з Вінніпеґу — показав нам українського студента-громадянина, який живо цікавиться справами української громади і долею українського народу».

Б. Кравченко, студент політичних наук Торонтського університету, здобув у тому університеті ступінь магістра. Тепер він їде до Шотляндії на дальші студії в університеті Глазґо.

Новообрана голова СУСК 21-річна Маруся Кухаришин є студенткою Албертського університету, хоч на цю пору навчається в Торонтському університеті. Вона, уроженка Едмонтону, є дочкою п. Івана й п-і Степанії Кухаришинів.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО СКВУ

Президія секретаріяту СКВУ (Світового конґресу вільних українців) розглянула проєкт пресово-інформаційної комісії секретаріяту в справі створення загальноукраїнського пресового аґентства. Проєктоване аґентство спиралося б на безпосередньому членстві українських пресових публікацій чи видавництв та української радіослужби окремих країн нашого поселення.

Робляться заходи, щоб цей проєкт здійснити.

Пресове аґентство СКВУ мало б такі завдання:

— збирати, опрацьовувати та поширювати інформації про українське життя поза Україною;

— збирати, порацьовувати та поширювати інформації про українське життя на українських землях;

— втримувати безпосередні зв'язки з іншими чужинецькими пресовими аґентствами та пресою, радіо і телебаченням в усіх країнах нашого поселення для поширювання інформацій про українські справи.

День ЛУКЖ у жовтні

Відділи ЛУКЖ Едмонтонської єпархії в жовтні відзначають День ЛУКЖ.

Єпархіяльна управа дала таке доручення: «Того дня членкині хай спільно будуть на Службі Божій і приступлять до Св. Причастя. Після богослуження відділи влаштують сходини членів з окремою програмою».

«День ЛУКЖ дає управам відділів нагоду запросити на це зібрання всіх жінок даної парафії, щоб ззохотити їх працювати спільно з членкинями ЛУКЖ. Діяльність ЛУКЖ широка й цінна для нашої Церкви й спільноти; тому всі українські жінки-католички повинні бути членкинями ЛУКЖ».

В День ЛУКЖ буде теж збірка на фонд тієї організації.

ХРАМОВЕ СВЯТО В КАТЕДРАЛЬНІЙ ЦЕРКВІ

В едмонтонській катедральній церкві в неділю 20 вересня святкуватимуть храмове свято.

Архиєрейська Літургія почнеться о 10 годині ранку.

Потім буде спільний обід парафіян.

МІЖ НАМИ КАЖУЧИ

Муки творчости

В одному вакаційному товаристві, в котрому опинився теж знаний маляр-портретист, ішла жвава розмова про творчі муки мистця в умовах сучасної дійсности.

„Намалюєш, — говорив маляр, — портрет у реалістичному стилі, то колеґи тобі скажуть, що це жаден твір мистецтва, а проста собі фотографія. А намалюєш дану особу модерністично, створиш твір мистецтва, то модель може відмовитись прийняти роботу, бо скаже, що він чи вона до себе не подібні. І що тоді за потіха з такого мистецького твору?"

— Що правда, то й не гріх, — вмішався в розмову професор-веґетаріянець, від котрого завжди свійсько пахло цибулею. — На одній виставці в Літературно-мистецькому клюбі я бачив картину „Портрет жінки", що могла зображати все, що завгодно — мітлу, гітару, комету з хвостом, — тільки не жінку.

Тоді взяла слово симпатична пані С. і поставила тезу, що труднощі в створенні артистичного портрету завжди існували, в усіх часах, в усіх епохах. І для потвердження своєї тези розповіла правдиву, як запевняла, „історію з життя", що трапилась десь під кінець минулого сторіччя в якомусь підгірсько-галицькому селі.

Саме в цьому селі доживав віку старенький парох, що його роками перед тим відумрела дружина, яку дуже любив та довго оплакував, споглядаючи на полинялу, вибляклу фотографію їмості, що в чорних рямцях висіла в нього над ліжком.

Аж одного разу забрив до села мандрівний маляр, що розмальовував іконостас у церкві в сусідньому містечку. Його поява надхнула старенького пароха ідеєю замовити портрет дорогої його серцю покійниці, якраз на підставі цієї вибляклої фотокарточки, що представляла небіжку в роках не першої вже свіжости й молодости. Тому, мабуть, о. парох делікатно попросив мистця, щоб він, змальовуючи портрет, трохи його „усучаснив", тобто, іншими словами, відмолодив моделя...

Коли портрет був готовий та опинився на стіні у вітальні, о. парохом оволоділо неприємне почуття сумніву, чи портрет вірно віддає дорогі риси обличчя покійної, тобто чи вона до себе подібна.

Щоб себе впевнити й розігнати сумніви, закликав паламаря, який пам'ятав небіжку ще з днів її молодости.

— Подивіться, — сказав, — Андрію, на цей образ і скажіть, хто це міг би бути?

Паламар відступив крок назад, прижмурив око і скрикнув:

— Таж вони! Як живі!

— Справді пізнаєте, — зрадів о. парох. — Знаєте, хто це є?

— Як же не знати?.. Таж кардинал Сембратович!

Ікер, «Свобода»

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (23)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

* * *

Сказавши це, він приляг до подушки і захропів, так грізно, ніби тим храпанням хотів ворогів своїх відстрашити від себе. То свистав, то булькотів, як джерело підземне, то іржав, як його знаменитий Чорнозор.

Чуйкевич ніяк не міг заснути. Його тесть і теща доносчики! Чи можна було чогось гіршого сподіватися?

Не допустити дальшого лиха, здержати Мотриних батьків перед злочином, хоч би вони його і Мотрю за те і видідичили, прокляли, прогнали від себе! — Не допустити...

З жалем і тривогою дивився у вікно, в котрім перед годинкою бачив свою Мотрю.

— Мотре, чи прочуваєш ти наше нове горе?

Свитало.

* * *

Ранком панна Мар'яна і пан Згура від'їхали, наказуючи Мотрі, щоб вона довго не засиджувалася в своїм тихім, але Богом і людьми забутім гнізді. Як опаде листя з дерев і відлетять співучі пташки, тут навіть молодому подружжю вижити буде важко, — скука.

— Приїзди, Мотренько, на осінь у Батурин. Будемо розважати себе.

По виїзді гостей Чуйкевич виявив своїй дружині тайну. Зжахнулася. Зразу не хотіла й чути про те, щоб уговорювати батьків. Відректися від їх багатств, вони руки палять, жити з тої невеличкої платні, яку Чуйкевич як канцелярист бере, але жити чесно, не почуваючи на совісті гріха.

Насилу вговорив Чуйкевич свою палку дружину, щоб вона їхала в Батурин, бо тут ходить про ратування не одних тільки Кочубеїв, але й гетьмана, а може, і загальної справи.

Накинула на своє звичайне вбрання довгий, сірий літник, і сіла в коляску.

Чуйкевич на коні відпровадив її до половини дороги, побажав доброго успіху і з тяжким серцем вернувся на хутір.

ЗАПІЗНО...

Був кінець серпня. Бузьки відлетіли до теплих країв, листя на деревах жовкло, небо хмарилося й затягалося на слоту.

Наказний гетьман Василь Леонтієвич Кочубей ходив по садку, що ріс біля його городського двора в Батурині і мовив свою передсонну молитву, Любов Хведорівна сиділа на ганку, дожидаючи, коли він її скінчить. Як почула амінь, зійшла по східцях на стежку і підступила до нього.

— Мабуть, чи не заслотиться, — сказала.

Кочубей глянув на небо: — І мені так воно, Любонько, здається.

— Коли б слота не спинила наших гостей.

— Ти про ченців?

— А про кого ж би.

— Не важно. Тиждень скорше, тиждень пізніше, — все одно. А як і зовсім не прийдуть, то також обійдеться.

— Що ти кажеш, Василю? — зжахнулася Любов Хведорівна. — Не будемо спинятися в половині дороги. Не осоромимо себе. Почали, так і кінчати треба.

— В тім то й лихо, що ми його почали. Недобре мені серце віщує.

— Говориш, як перед вінчанням відданиця. Коли ж краще, як не тепер? Подумай. Гетьмана нема. Він у Києві. Будує тую фортецю. Бог зна, коли йому цар дозволить припинити роботу. Може аж тоді, як скінчить. У твоїх руках булава. Якщо донос дійде до царського уха, так цар булави від тебе не відніме, щоб її у якісь другі, непевні руки ткнути. Гетьманом станеш, не наказним, з ласки Мазепи, і на той тільки час, а справжнім, і з волі його величества.

Ішли стежкою, що вела від ганку до бічних воріт. В'їздила ними служба, чолобитники і гості, котрі не хотіли, щоб про їх приїзд всякому було відомо.

Вже і собак з ланцюгів челядь поспускала. Прибігали до своїх хазяїв і ласилися біля ніг.

Кочубей гладив їх, Кочубеїха відганяла, щоб не подерли шовкової спідниці. — Підеш геть, кунделю мерзотний! — гукала на них. Собаки, побравши хвости під себе, розбігалися по вленкому дворі.

Кочубеї з-під воріт завернули назад до ґанку. Пожовкле листя шелестіло під їх сап'янцевими чобітьми.

Кочубеїха почала знову. — І доказів кращих, як тепер, годі собі бажати. Не викрутиться старий лис. Аж тепер зловимо його в залізо. Проволікати діла не можна, бо як він злигається зі Станіславом і перейде до нього, то вже буде запізно.

— І тоді булава не втече. Цар побачить, що я правду йому доносив, і нагородить мене.

— Нагородить, але яка тая булава буде? Ану ж Мазепа получившися з Карлом і Станіславом погромить царя і загорне цілу Україну, що тоді буде варта твоя булава і що станеться взагалі з твоїми маєтками і з нами усіма?

Кочубей побачив, що він дійсно попався у таке становище, з якого іншого виходу нема, як тільки до царя.

* * *

Нараз заторохтів віз. — Може, вони? — і Кочубеї повернулися до воріт.

Віз перед воротами спинився. Вилізли ченці. Кочубей впровадив їх у двір і відвів їм окремі світлиці.

— А де ж архимандрит? — питався отця Никанора.

— Нездужає. Пересилає просфори для вашої вельможности і просить балакати зі мною, якби це він у своїй власній особі приїхав.

— Гаразд. Розгостіться, будь ласка, а за хвилину зайдіть до моєї світлиці.

Ченці обмилися, очистили з пороху чоботи і ряси, розчесали довгі бороди і намастили волосся. Увійшла довірена служанка наказної гетьманші й попрохала отця Никанора до спальні Кочубея. — Будь ласка, — казала, — проходячи крізь покої, замикати за собою двері. Так його милість Василь Леонтієвич велів.

Отець Никанор пройшов три покої, замикаючи за собою важкі, старосвітські, скрипливі двері защіпками, аж зупинився перед спальнею Кочубея, котрої двері були завішені килимом. Звідтіля вийшов Кочубей зі свічкою в руці. Поставив свічку на стіл і попросив отця Никанора сідати. — Здорожений, — казав, — спочни собі.

Сам пройшов усі покої кругом, запевнюючися, чи в них нікого нема. Вертаючись, замикав на глухо двері.

— На важне й важке діло покликав я тебе, — почав, — З першої розмови нашої знаєш, яке воно. Велика небезпека грозить вірі нашій святій і всім нам, що не хочемо покинути її. Не дай Бог, щоб Україна повернулася під короля. На смерть замучать нас унияти і ксьондзи католицькі, остання нам виб'є година.

Отець Никанор встав, перехрестився до ікони і підносячи очі вгору благав Всевишнього, щоб недопустив до того.

— Бога взивай, а руки прикладай! — говорив Кочубей.

— На те я і покликав тебе, щоб ти, як вірний слуга Христовий, поміг Церкві нашій святій. Та заки я розкрию перед тобою всю глибінь отсього богупротивного починання, хочу знати, чи доховаєш віри мені і чи не зрадиш тайни.

— Нехай мені Господь відніме мову, нехай мені усхне в роті язик, коли я зайве слово скажу.

В цей мент відхилився килим і появилася Любов Хведорівна з образом Розп'яття на дерев'яній дошці.

— Як Бог пострадав за нас грішних на хрестному древі, так і нам треба вмерти за віру нашу святу і за нашого православного царя. Присягни, чесний отче Никаноре.

Братство ім. св. Миколая починає кампанію

Представники Братства ім. св. о. Миколая Едмонтонської єпархії вирішили провести велику кампанію, щоб збільшити кількість членів уже існуючих відділів Братства в нашій єпархії, а також заснувати нові відділи в більших скупченнях українських поселенців.

Кампанія починається 22 вересня. В час кампанії більшу увагу присвятимо українським громадам Едмонтону й околиці та міста Калгарі.

Для допомоги в проведенні кампанії ми запросили секретаря верховної управи Братства п. І. Паркасевича з Вінніпегу.

У зв'язку з цим звертаємося з проханням до всіх Всеч. Отців душпастирів та управ наших українських католицьких організацій про ласкаву моральну і практичну підтримку в поширенні ідеї Братства серед вірних нашої єпархії.

Для інформації подаємо, що на терені Едмонтонської єпархії є тепер п'ять відділів Братства, з яких два, а саме шостий і десятий, є в Едмонтоні. Братство ім. св. о. Миколая — то єдина в Канаді українська католицька установа життєвих забезпечень із найбільшим вибором різних забезпеченевих плянів.

У Братстві можна набути такі пляни забезпечення: на все життя, 20 років платне — життєве, платне на 65-ому році життя — життєве, ощадностеве (ендавмент) на 15, 18 і 20 років та платне 20 років — 65 «ендавмент» та платне до 65-го року життя — «ендавмент». Також — родинні пляни (одна забезпеченева поліса на цілу родину), пенсійні пляни родинні та індивідуальні.

Братство ім. св. Миколая, єдине з усіх українських забезпеченевих установ, має ре-єстровані пляни, тобто платежі за забезпечення премії можна відтягати від прибуткового податку.

Термінові пляни — на 5, 10, 20 років і до 65-го року життя.

Братство ім. св. Миколая має винятково дешеві пляни для забезпечування «моргеджів».

Закликаємо всіх наших громадян, щоб для своєї власної користи ознайомилися ближче із нашою установою, яка, певно, може бути їм корисною й допоміжною.

За Братство ім. св. Миколая Едмонтонської єпархії: інж. **М. Когут** — заступник голови; **Іван Гулаєць** — представник до уряду; **Григір Порохівник** — верховний радний: **Іван Козяк** — голова відділу ч. 10; **Юліян Козяк** — голова відділу ч. 6; **Микола Сус** — секретар.

ВИНАЙМАЄМО

НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ

на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)

12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

Нові вістки про В. Мороза та інших

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ СУД В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОМУ

Цього місяця, у вересні, в місті Івано-Франківському має відбутися другий процес над Валентином Морозом, за вістками з України повідомляє нюйоркська пресова служба ЗП УГВР.

В. Мороз, історик з міста Луцького, відбувши чотири роки ув'язнення, був звільнений торік у серпні і з того часу жив у Івано-Франківському.

Його мають судити, як кажуть, за «антирадянську пропаганду і агітацію», тобто за здогадне писання і поширювання недопущених до друку в Совєтському Союзі літературних і публіцистичних творів.

Під час першого ув'язнення В. Морозові пробували приписати авторство «Репортажу із заповідника ім. Берії», що був свого часу поширений не тільки в Україні, а й за кордоном, українською та іншими мовами.

«У зв'язку із заповідженим процесом В. Мороза виступили з протестними листами і вимогами відкритого суду його друзі з-поміж діячів української культури й науки».

Минулого місяця («в серпні ц.р.») був звільнений з ув'язнення в Мордовських концентраційних таборах мистець Опанас Заливаха, що був арештований у серпні 1955. 1966 року його засудили на п'ять років в'язниці за здогадну «антирадянську діяльність».

Повідомляють теж, що недавно перевезли групу українських в'язнів із Володимирської тюрми до Мордовських таборів. Серед них є Михайло Горинь, Михайло Масютко, Катруся Зарицька, Галина Дидик, Дарія Гусяк, Лев Лук'яненко та Іван Кандиба, як також Іван Сокульський, Микола Кульчицький і Віктор Савченко з Дніпропетровського, що їх у січні ц.р. судили за відомого в Україні і за кордоном «Листа творчої молоді Дніпропетровського». У тому листі невідомі автори викривають русифікацію шкіл і всіх ділянок українського життя.

За вістками, одержаними з італійських джерел, у карному відділі Мордовських концентраційних таборів ч. 17а перебувають українські політичні в'язні. Між ними є Дмитро Верхоляк, про якого немає ближчих даних, Богдан Христинич, народжений 1928 р. в Тернополі і в 1959 р. засуджений на 10 років за приналежність до ОУН, Володимир Леонюк, народжений 1932 р., арештований у Берестї Литовському в 1951 р. і засуджений на 25 років за участь в українському націоналістичному підпільному русі, Ярослав Гасюк з Івано-Франківського, народжений 1925 р. і засуджений у 1960 р. на 12 років за зв'язок з українським підпільним рухом.

С. Караванського далі держать у Володимирській в'язниці.

РУЇНАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ У ПОЛЬЩІ

Докладна стаття Святослава Гординського «Українські церкви в Польщі», яка появилася в журналі «Богословія», вийшла з друку окремою відбиткою.

В час війни і після війни знищено 101 українську церкву на Лемківщині, Бойківщині і Перемишлі. Таке число подають польські джерела.

Мистець і мистецтвознавець С. Гординський дає список та огляд знищених церков. Його нарис ілюстрований багатьма світлинами.

МОЛОДІ СПОРТОВЦІ З РІЗНИХ ЕДМОНТОНСЬКИХ ПАРАФІЙ

ПОЧИНАЄМО НОВИЙ СЕЗОН – ДОПОМОЖІТЬ НАМ

о. Роман ГАНКЕВИЧ

Є в Едмонтоні міжпарафіяльний спортовий клюб ім. св. Володимира. Вже кілька літ існує й діє. Його члени — молоді хлопці.

Минулими роками діти — члени клюбу грали в гокей в рамцях гокеєвої ліги Лицарів Колюмба, а цього року на весні той клюб став членом Едмонтонської ліги копаного м'яча для молоді.

Копаний м'яч. Чотири групи дітей, 8 — 10, 10 — 12, 12 — 14 років, змагались перший раз з надзвичайно гарним успіхом. Наші найменші здобули перше місце у своїй групі і вже виграли перші змагання за перше місце в Едмонтоні. Досі не програли ні одних змагань. Опікуном цих хлопців є п. М. Іванишин.

Хлопці 12-14 років, яких опікунами є пп. О. Цинцар і Р. Татчин, також пройшли сезон без прогри, ще тільки одні змагання ділять їх від першого місця в своїй групі а відтак змагання за перше місце в Едмонтоні.

Двома іншими групами в віці 10-12 років займалися п. Р. Джірі та М. Блавацький. І ті мали досить успішний сезон. Незабаром починається турнір за т.зв. «Челендж кап». Побачимо, як нам там поведеться.

20 вересня буде офіційне закінчення сезону копаного м'яча, маємо надію на дві перші нагороди. Як на перший рік, здається непогано. Шкода тільки, що замало українських дітей беруть участь у такому гарному спорті.

Маємо й інші проблеми. В першому році ліга дозволила нам відбувати змагання у звичайних білих сорочинках і темносиніх штанцях. На найближчий сезон мусимо мати нормальні уніформи для всіх наших дітей. Треба грошей.

Гокей. Надходить зима, а з нею — гокей. Торік було в нас шість груп, 6 — 8, 8 — 10, дві 10 — 12, 12 — 14 та 14 — 16, понад 100 дітей.

Користувалися ми торік власною гокеєвою площею біля катедральної церкви св. Йосафата. Трохи вона замала, але своя. Діти їздили на лижвах, грали в гокей. Цього року пробуємо дістати краще місце.

В наших поодиноких групах ми також не покінчили найгірше. Звичайно наші найменші (6 — 8 років) мали найкращий успіх, закінчивши сезон на другому місці: одним пунктом менше від першого місця.

Малий Кевин. Не треба хіба пригадувати, що ці діти — наші майбутні парафіяни, може, й діячі громади. І те, що робимо для них, робимо для громади.

У спорті закріплюється їхня дружба, яка й потім не забудеться. Зокрема важливе те, що діти беруть участь у спортових змаганнях нарівні з іншими дітьми, але в українській групі. Вони виграють чи програють, як члени українського клюбу.

Дозвольте навести приклад. Малий Кевин, восьмирічний хлопчина, сам один у своєї матері, яка працює, заробляючи на життя для сина й себе. Через працю вона та її син рідко бувають у церкві. У Британській Колюмбії живуть дід і баба. Це, звісно, далеко. Кевин не ходить до української школи, не знає ні слова по-українськи. Але спорт його притягнув.

«А хто ви, отче?» — питає мене Кавин. Почувши мою відповідь, каже: «То й я українець». Вертаючись додому, Кевин питає тренера Річарда, як він зветься і хто він. Коли й Річард сказав: «українець», то Кевин уже всій групі заявив: «Я також українець».

Не хочу робити завеликих узагальнень. Будьте, однак, певні, що Кевин — не окремий випадок. Спорт може дуже допомогти в релігійному, і в національному освідомленні й вихованні хлопців.

Як допомогти? Стараємося щороку посилити нашу організацію, збільшити успіхи, але для цього потрібно більшої кількости дітей і більшої підтримки громади. Підтримки матеріяльної і моральної. Грошей і зацікавлення. Коли наші хлопці грають, а між глядачами всі підтримують противника, то, звісно, це не підбадьорює.

Майже на кожних змаганнях доводиться стрічатись з українськими дітьми, дуже часто дітьми свідомих батьків і добрих наших парафіян. Вони грають проти нас. Звичайно це — найкращі з наших противників. Чи не ліпше було б, якби вони грали в нашій команді?

Так, участь дітей у нашім клюбі зв'язана з труднощами. Треба дітей возити, треба бути з ними на змаганнях, але цей труд поплачується.

Всі шукають добрих грачів і радо їх приймають, а що робити з тими, що не мали змоги стати добрими грачами?

Незабаром почнеться новий сезон. Хочемо притягнути якнайбільше українських дітей, почавши від 6 року.

У всіх наших едмонтонських парафіях будуть реєстраційні форми, виповніть їх та передайте уповаженій особі у вашій парафії.

Просимо у вас підтримки і зацікавлення. Вже заздалегідь просимо: прийдіть на наші змагання!

ЗЕМЛЯКИ СНЯТИНЩИНИ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ В ТОРОНТІ

М. КЕЙВАН

З'їзд земляків Снятинщини пляновано первісно як триденну зустріч у днях 5-7 вересня. У програму зустрічі мали входити, крім ділових нарад, доповіді на тему історії та культурного життя Снятинщини. Та достосовуючися до висловлених побажань, редактор М. Бажанський з Детройту, головний ініціятор з'їзду, змінив програму на одноденну. У неї включено тільки ділову нараду і бенкет.

Приготовані на з'їзд доповіді мають бути використані у збірнику про Снятинщину.

З'їзд відбувся у Торонті, у залях парафії св. Миколая, 5-го вересня. Розпочали його Службою Божою, яку з парохом церкви о. Ів. Сиротинським відправили священики — уроженці Снятина: о. Я. Ляшкевич і о. С. Чеховський. Бракувало о. П. Мельничука, родом із Любківців, снятинського повіту. Він не міг приїхати; тільки прислав привіт учасникам з'їзду.

Відправлено також Панахиду по померлих земляках.

З церкви присутні перейшли до будинку школи, де пані з ділового комітету приготовили сніданок. За спільними столами почалася неофіційна частина зустрічі, яка протягнулася довше, ніж заплановано.

Ждали на приїзд д-ра І. Подюка з Сиракуз, що погодився бути предсідником з'їзду (лікар д-р Іван Подюк вів у Снятині лікарську практику між двома війнами і був відомим громадським діячем). Водночас відбувалася реєстрація учасників з'їзду та продаж квитків на бенкет.

Врешті таки довелося відкрити зустріч без д-ра Подюка, а нарадою мусила проводити я, бо вже давніше погодилася бути заступником предсідника. На секретаря з'їзду запрошено п. С. Касіяна.

З'ЇЗД. Відкриваючи з'їзд, наш загальновідомий земляк-сеньйор Семен Фодчук, голова ділового комітету, щиро вітав присутніх, згадавши із зворушенням визначних земляків (В. Стефаника, Н. Кобринську та інших).

Потім був звіт редактора М. Бажанського про дотепер ішню працю над організуванням земляків Снятинщини, видаванням неперіодичного зв'язкового журналу «Снятин», запланованим виданням збірника про Снятин та підготовою першого з'їзду.

Дуже добре опрацьований звіт дававав точне уявлення про чималу пророблену працю і не залишив сумніву, що левина її частина лежала на плечах доповідача. И інші, зокрема ті, що входили у склад поодиноких комісій (статусова, фінансова, редакційна, ділова, номінаційна тощо), вклали чимало праці. Але мені годі було запам'ятати всі прізвища. Не подаю жодних, щоб кого не поминути і не викликати жалю. Зрештою, зацікавлені зможуть перечитати докладний протокол з'їзду у найближчому числі «Снятина».

Після редактора Бажанського звітували голови комісій та відбувалися дискусії над звітами. Майже всі звітодавці, як і дискутанти, висловлювали признання М. Бажанському, що сидів скромно збоку і навіть не хотів сісти за президіяльний стіл.

По звітах заряджено перерву, щоб дати можливість номінаційній комісії закінчити переговорювати з наміченими кандидатами до управи (мабуть, відповідніше слово було б: намовляти). Для учасників з'їзду знов була нагода погуторити свобідно за філіжанкою кави.

В час перерви з'явився д-р І. Подюк з дочкою та зятем, теж лікарями (д-р і д-р Клюфаси). Всі вітали їх з радістю, а я зокрема, бо це звільнило мене від дальшого провадження наради.

А приступили ми до точки програми, що буває найбільш клопітлива на кожних зборах: до вибору управи. Зразу майже всі пропоновані, зокрема на голову, рішуче відмовлялися. Врешті д-р Подюк погодився стати головою Товариства земляків Снятинщини (ред. Бажанський рішуче відмовився); за його прикладом пішли інші і, таким чином, товариство дістало чи не найчисленнішу між українськими організаціями управу: десять осіб, з яких три є в контрольній комісії.

Головна справа, якою має зайнятися управа, це видання альманаху про Снятин, що на практиці значить збирання матеріялів і грошей на це діло. Деякі матеріяли вже вспів зібрати ред. Бажанський. Також у касі є мала сума грошей, мабуть, триста з чимсь долярів.

Дискутовано теж інші справи. Найбільше часу відведено ще не зовсім випрацьованому статутові товариства. Були голоси, що такий статут зайвий взагалі (мені вбився в тямку представник статутової комісії мґр права Т. Керницький, як той, що найчастіше брав голос на нараді).

ТОВАРИСТВО. Найважливішою справою, яку з'їзд розв'язав позитивно, було остаточне оформлення земляків Снятинщини в товариство із законно вибраною управою. Висоту річної вкладки устійнено на п'ять дол. Теж апельовано до всіх заборгованих за «Снятин», щоб вирівняли довг. Наступний з'їзд має відбутися за два роки.

Не менш успішною була неофіційна частина, себто приватні зустрічі земляків, які часто не бачилися одні з одними довгі роки і тільки з'їзд дав їм нагоду до зустрічі.

З такої нагоди вповні користала я, бо несподівано зустріла дуже давніх знайомих, що колись бували у домі моїх батьків у селі Любківцях, де мій батько Павло Крупський був довголітнім директором школи.

Учасників з'їзду було менше, ніж організатори сподівалися. У нараді взяло участь бл. 40 осіб, у бенкеті — вдвоє стільки. В час бенкету відчитано чимало привітів від земляків, що не могли прибути з різних причин. Частою причиною був похилий вік. Наприклад, мистцеві М. Анастазієвському — 80 років.

Відбулася також коротка музична програма на сцені (фортепіянове сольо і сольоспів). На жаль, не запам'ятала я прізвищ всіх виконавців. Сцену прикрашав портрет великого земляка — В. Стефаника.

Вкінці мушу згадати, що і в нашому Едмонтоні виконано частину підготовчої праці, а саме мистець-графік Іван Кейван з нагоди з'їзду запроєктував поштову марку. Марку, як теж поштівку та коверту, видали власним коштом п-ство Стадники з Едмонтону. П-і О. Стадник є уроженкою Снятинщини. Вона — дочка відомого повітового діяча бл. п. В. Зеленка.

Марку та поштівку, як теж карнет проєкту мистця Анастазієвського, продавали на з'їзді з великим успіхом. Можна було набути теж мапу Снятина, журнал «Снятин» (досі вийшли чотири числа) та перевидану віршовану історію Української міщанської читальні у Снятині. (Перше видання з 1931 є сьогодні унікатом).

З'їзд закінчено спільною світлиною учасників.

ВИПРАВЛЕННЯ

У звідомленні про курси українознавства ім. Франка («УВісті» 10 вересня) трапилась помилка. Третю нагороду (100 долярів) дав п. Т. Кунцяк.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 26 вересня:

о год. 7-ій веч. — сходини Гуртка книголюбів у п-і М. Кейван, 11142 - 97 вул.

Неділя, 27 вересня:

год. 7 веч. в залі УНО — доповідь д-ра М. Суховерського: «Рівновага сил і поневолені народи».

ВЕЛИКІ ХВИЛИНИ АЛЬБЕРТИ.

Представлення славних акторів-зірок з Вашої улюбленої наліпки Летбридж.

ДІМ НАРІЖНИХ ЦЕРЕМОНІЙ ЛЕТБРИДЖУ.

Ми наварили багато доброго пива від часу наших піонерських днів, в минулому, на переломі сторіччя. Спеціяльно Летбридж Пілзнер. Майже пів сотні літ дійсного смаку в пиві, відмінного і іншого так як та група характерів на наліпці. Щиро сказавши старого фасону і ми горді з того. І в кожній склянці Ви можете засмакувати цю традицію. То чому ж погодитися на щось менше як ОРИГІНАЛЬНИЙ Пілзнер Альберти? Вимагайте "Летбридж Піл". І вдоволяйтеся Вашими власними Великими Хвилинами.

Pilsner BEER

ТРАДИЦІЯ, ЩО ЇЇ МОЖЕТЕ ЗАСМАКУВАТИ. З THE HOUSE OF LETHBRIDGE

ADVT. NO. 7022-P-U
3 COLS. X 108 LINES
NEWSPAPERS, 1970

THIS ADVERTISEMENT PREPARED BY
COCKFIELD, BROWN & COMPANY LIMITED
VANCOUVER OFFICE

M I K E ' S

Watchmakers - Jewellers

10542 - 97 St. — Edmonton

Направа і продаж різного роду годинників та перстенів по умірковних цінах

М. Грушецкий, власник

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Німецький ресторан у баварському стилі

Якшо хочете провести мило вечір при звуках добірної орхестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шницель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого пструга чи струдель з яблик та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який уряджений в оригінальному мюнхенському стилі.

Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.

Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742

10209 - 97 St., EDMONTON

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ЧОМУ В НАС ТАК МАЛО БІОГРАФІЙ?

ЛЮДИ СВІТЛІ, АЛЕ МАЛОВІДОМІ

Приємну несподіванку нам усім зробив український єпископ Андрій Сапеляк, який почав видавати низку біографій у серії: «Світлі постаті нашого духовенства». Несподіванка ця не тільки приємна, а й повчальна.

До першої світової війни і після неї в Арґентині душпастирювали тільки три священики Станиславівської епархії. Одним із них був бл. п. о. Степан Вапович. Якийсь час він був єдиним українським душпастирем на всю Арґентину. Аж потім прийшла група оо. василіян та інші священики й ченці. Єпископ А. Сапеляк зібрав матеріяли про бл. п. о. Ваповича, написав і видав біографію цього визначного священика. Плянує дати біографії і інших «світлих постатей».

ЧОМУ МАЛО БІОГРАФІЙ? Були в нас «світлі постаті» і серед духовенства, і серед народу. Є в нас постаті світлі чи майже світлі. Але біографій визначних людей у нас чомусь дуже мало. Багато світлих постатей залишилось у нас невідомими, бо ніхто не написав їхньої біографії. Були в нас люди визначні і загальновідомі, які насправді залишилися маловідомими, бо мало що знаємо про них.

Дехто каже, що українці шанують своїх героїв і навіть творять культ героїв. Якщо це правда, то той культ здебільшого є культом героїв невідомих або абстрактних. Трохи щастя мали Шевченко і митрополит Шептицький. Але нема в нас ще й досі повної біографії Ів. Франка, Лесі Українки, Михайла Грушевського, Симона Петлюри, А. Кримського, Ів. Пулюя. Скільки ще інших імен політиків, учених, мистців можна б додати!

В англійців кожен понадпересічний політик має біографію. Про кожного визначного письменника є біографія не одна, а більше. В німців майже нема визначного католицького єпископа, про якого не було б окремої книжки. В нас своїх біографів ще ждуть такі владики, як Гр. Хомишин, Йосафат Коциловський та багато інших. Хто напише біографію єпископів С. Ортинського і Н. Будки? Якою корисною й актуальною була б повна біографія єпископа Ортинського, в якій була б подана правда, тільки правда і вся правда?

ХТО МАЄ ПИСАТИ? Недавно один з українських еміґраційних мовознавців написав терпке, але слушне зауваження на адресу київського інституту мовознавства. Та вчена установа зветься Інститутом імени Потебні, але там досі не видано н і р я д к а з творів Потебні, не написано н і ч о г о про Потебню.

Насамперед, отже, біографії визначної людини можна і треба домагатися від «духових спадкоємців» тієї людини. Гетьман Скоропадський, певно, заслуговує на солідну біографію. Скільки великої ваги матеріялів можна знайти в збірнику віденських документів Т. Горинкевича! Живуть ще люди, які знали гетьмана. Однак українські монархісти ще не видали біографії Павла Скоропадського.

Всі три націоналістичні фракції низько вклоняються перед пам'яттю Євгена Коновальця. Але п о в н о ї його біографії ще нема. Такої книжки не видали мельниківці про Мельника, ні бандерівці — про Бандеру.

500 ДЕЛЕҐАТІВ ОБІЦЯЮТЬ 500 МІЛЬЙОНІВ

Коли в Ню Йорку почалися ізраїльсько-арабські переговори, до Ізраїлю приїхало 500 делеґатів жидівських громад ЗДА, Канади та інших країн. Вони обіцяли найближчим часом зібрати 500 мільйонів долярів на допомогу Ізраїлеві.

Прем'єр Ґольда Меїр була одним з промовців на зібранні делеґатів. Вона добула англійську ґазету «Обзервер», у якій була велика фотографія ізраїльського прем'єра з таким підписом: „Ґольда, чи ви маєте довір'я до кого у світі?" «Так, — сказала делеґатам Ґольда. — Я маю довір'я до ізраїльських пілотів, до ізраїльських вояків, до ізраїльського народу і до вас».

Делеґати аж надто виправдали ще довір'я. Вони зобов'язалися до кінця 1971 року продати ізраїльських державних облігацій на суму 500 мільйонів. Між тими делеґатами були теж жиди з Канади: з Монреалю, Торонта та інших міст. Три були з Едмонтону.

Між членами жидівських громад бувають і мільйонери. У Канаді, серед різних етнічних ґруп, жиди стоять на першому місці щодо річного прибутку. Дві «засновницькі раси» залишилися позаду. А все ж не треба думати, що жидівські громади складаються з мільйонерів. Велику допомогу Ізраїлеві давали і далі дають усі члени жидівських громад. Усі вони виявляють надзвичайну солідарність, яка не може не викликати подиву в інших громадян Канади.

Скільки концентраційних таборів у СССР?

(УПБ — Мюнхен) — Докладне число концтаборів у СССР невідоме.

Швайцарський східний інститут, спираючись на дані, зібрані американськими професорами в жовтні 1968 року, опублікував недавно мапу з 56 таборами.

Російський еміґрацій н и й місячник «Посев» опублікував у березні 1969 року список, в якому вказано місце знаходження 99 концтаборів, зазначаючи при тому, що це тільки незначна частина всіх існуючих у СССР таборів. Практично табори існують у всіх республіках й областях СССР. Сітку цих таборів розбудовано.

Режим у концтаборах став останнім часом куди суворіший і мало чим різниться від сталінського. Жорстоко обходяться з політв'язнями. Так, наприклад, у таборовому пункті 17 Дубровського табору в Мордовії політв'язнів «перевиховують» г о л о д о м, холодом, важкими умовами праці та актами безправ'я.

Умер історик Домет Олянчин

У Штутґарті на 79 році життя вмер історик Домет Олянчин, автор багатьох джерельних праць з історії України, головно 17 - 18 сторіч.

Писав мовою українською й німецькою. Досліджував українські матеріяли в німецьких архівах.

Родом був із Брадлавщини.

СОВЄТСЬКІ МАРШАЛИ ДИВЛЯТЬСЯ НА СХІД

ПОГЛЯДАЮТЬ ТЕЖ НА ЗАХІД

Чи є надія на лібералізацію життя в Совєтському Союзі? Ні, нема ніякої надії.

Чи совєтський режим знайде вихід з безнастанних господарських клопотів? І на це нема великої надії.

Отже, що залишається? Військова машина розмахується щораз більше, почуття сили зростає, а совєтські маршали уважно дивляться на схід і водночас поглядають на захід. Воєнна авантура може вибухнути, кажуть автори нового документу т. зв. самовидву, який недавно опинився на Заході.

Документ має заголовок «Час не жде». Його авторами є два ленінградці С. З о р і н і Н. А л е к с е є в. Вони подають огляд теперішнього політичного становища і вгадують майбутнє.

ВО'ЯЗНІ І ДЕСПОТИ

На цю пору в СССР є «більш як пів мільйона політичних в'язнів», кажуть автори документу. Совєтський режим не піде ні на які поступки й реформи. Цензура, терор, концтабори і загальна безгосподарність будуть доти, поки буде совєтська система.

Поглиблення економічної кризи в СССР, пов'язане з браком свободи та ініціятивни і технічним відставанням СССР від Заходу, може кинути совєтських керівників на шлях нових воєнних авантюр; може навіть привести до вибуху нової світової війни.

Перша частина документу, що має 29 сторінок, відведена оцінці совєтського п а р т і й н о г о і д е р ж а в н о г о апарату.

Керівна роля партії і державна власність на засоби продукції, кажуть автори, зосередила величезну владу в руках людей, що займають високі пости в партії та державі. Ніхто їх справді не контролює, і перед народом вони не почуваються до справжньої відповідальности.

Так звана „совєтська влада" — це ая ділі влада верхівки велетенської бюрократичної піраміди. Верхнім слоєм цієї піраміди є апарат «номенклятурних працівників», верхом якого творять ЦК КПСС, президія ЦК, секретарі ЦК, керівники відділів ЦК. Сюди доходить генералітет, апарат МВД і КГБ, вищі верстви совєтського апарату тощо.

Армія «номенклятурних працівників» займає упривілейовані позиції в суспільстві, відгородила себе від нього китайським муром і відчуває до мас «аристократичну» відразу.

«У тих сферах окреме повітря — повітря влади. Головний привілей цих людей — розпорядження іншими людьми без усякої відповідальности перед ними. Всім відомі також і їхні матеріяльні привілеї. Вже давно склався тип партійного бюрократа, впевненого, грубого, зі суворими, деспотичними звичками».

Чим і як живуть ті люди? Головне їх зайняття — боротьба за кар'єру, все інше — другорядне.

Всередині йде боротьба за вищий щабель у бюрократичній драбині; однак водночас у середині к е р і в н о ї бюрократії існує кругова порука. Категорія «номенклятурних працівників» замкнена. Ще з початку 30 років узаконено відмежованість партійно-бюрократичних верхів від усіх інших верств населення. Ця відмежованість знайшла свій вираз у понятті «номенклятура», у створенні особових списків, перевірених, наділених вищим партійним довір'ям осіб, які мають право на відповідальну партійну і державну роботу.

За безгосподарність, за скандал, якого не можна приховати, знімають з роботи. Це буває, навіть досить часто. Але хто попікається долею «розкритикованого» достойника, той дізнається, що він опинився на такій самій або майже такій самій посаді деінде.

ДЕРЖАВНИЙ ТРЕСТ

Совєтську господ а р с ь к у систему автори документу звуть «державним капіталізмом». І в цьому капіталізмі «робітників використовують куди більше, ніж це роблять окремі буржуї».

Керівна клас, т.зв. «номенклятура», розпоряд ж а є безконтрольно всіма сумами бюджету, всіма прибутками. Власником усього господарства є «державно-монопольний трест». Хто має в и с о к у посаду, той не потребує акцій (шерів). Він їх має: це його посада.

Єдина монополія на владу й господарські багатства створюють постійну загрозу терору й використовування. В час колективізації України, твердять автори документу, загинула одна третя всього населення.

Пашпортова система повернула колгоспників знов у кріпацтво. Далі існують табори примусової праці.

Хто вживає терору, той теж живе в атмосфері страху. Безнастанна розбудова воєнної машини є наслідком страху і бажання знайти забезпечення.

ВОЄННА МАШИНА

«Тепер, як і раніш, керівництво витрачає на воєнні цілі основну частину прибуткового продукту, не жаліє грошей на дорогу й небезпечну політику в різних районах землі».

Суми, що йдуть на потреби міністерства оборони, це мала частина воєнних видатків. Воєнним потребам підкорена в дійсності вся господарська система СССР. „Воєнно-промисловий комплекс підкорив собі все господарство країни, відтіснив усі мирні потреби".

Автори «Час не жде» не вірять, що американці підготовляють напад на Совєтський Союз. «СССР — єдина із великих держав, що досягла за останні десятиліття територіяльних придбань. Наші господарі нав'язали і продовжують нав'язувати світові небезпечні перегони зброєнь».

Сталін, виграввши війну, дістав у свої руки теж атомову бомбу.

«Придбання ядерної зброї надхнуло у підстаркуватого генія мовознавства (Сталіна) ілюзію легкої перемоги в світовій війні. Окупація Европи до Ля-Маншу була визначена на 1953 рік. Про це мало хто знає, бо смерть Сталіна перекреслила ці пляни. Але зате від багатьох можна почути: „Шкода, що в 1945 році Сталін не дозволив Жукову піти на Париж"... Але тоді Сталінові перешкодила американська монополія на атомову бомбу».

Теперішній зріст совєтської мілітарної сили робить буйночними не тільки совєтських маршалів, а й кремлівських «казяїв». З другого боку, їх дратує безнадійність господарського суперництва зі західним світом. «У наслідок бурхливого розвитку економіки західних країн, викликаного науково-технічною революцією, наші лідери не можуть розраховувати уже більше на перемогу над капіталізмом у мирному господарському суперництві».

«В цих умовах — велика спокуса вирішити всі труднощі одним ударом: зайняти Европу, ліквідувати НАТО, золовати ЗДА. Тим більше, що в майбутньому відставання в промисловості неодмінно відіб'ється на боєздатності збройних сил».

Совєтські маршали не приховують бажання «зробити порядок у Китаї». Кремлівські керівники також не від того.

Не зашкодило б «зробити порядок» теж в Европі. «Наші генерали розраховують, що коли Захід не зважиться на атомове самогубство, то удар аж до Піренеїв і Ля-Маншу зовсім можливий».

У розум партійних керівників не можна вдто вірити. На верху — пишуть автори документу — сидять професійні бюрократи, загартовані з боротьбі за кар'єру, але погано поінформовані про сучасне становище в світі з низьким рівнем культури, без зв'язку з реальним життям поза кабінетами. Партійні «боси» слухають те, що хочуть почути. Звідти — загальна дезінформація про дійсний стан. Люди такого рівня готові пуститися на ризик просто тому, що не дають собі ради з труднощами, заплутавшись у проблемах економіки.

У тих колах, з одного боку, розуміють потребу обережности, а, з другого боку, часто можна почути вислів: «війна спише все».

НАСТУПНИК КУШІНҐА

Новим бостонським архиєпископом призначений єпископ Ґ. Медейрос з Бровсвілу в Тексасі. Він буде наступником кардинала Річарда Кушінґа, якому сповнилось 75 років. Кардинал нездоровий і просив звільнення.

КОНФЕРЕНЦІЯ МУНО

У Торонті відбулася триденна конференція Молоді Українського національного об'єднання (МУНО).

З цього приводу організовано два концерти, на яких було понад 5 тисяч людей.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

МЕНШЕ ПАТОСУ

У заклику (Крайової Ради), вміщеному в «УВістях», ч. 37, під заголовком «Відзначимо першу річницю IV архиєпископського синоду» треба додати: «Впровадженням у життя всіх постанов того ж синоду».

Як віра без діл мертва (Як. 2, 17), так і синод без виконання постанов безплідний...

От хоч би впровадження рідної мови в наших храмах. Деякі Владики вже впровадили, але багато інших ще ждуть. Чого?

Дозволюю собі навести слова професора д-ра П. Білянока з промови до студентів 14 лютого н.р.: «У нас глибокі, розривні і ніжні почування співчуття, суму, жалю і т.п. У нас драматичний патос на академіях, на вічах, на сцені. На жаль, він завжди скритий у нашому гетті. Ми чомусь не вміємо вжити його перед чужою владою, під час протестів проти дискримінації супроти нас, під час змагань за збереження свого рідного і дорогого нашому серцю. Назагал нам, українцям, треба менше патосу, бо він швидко проминає, а більше розумового підходу до життя».

Саме відзначення річниці синоду без впровадження в життя постанов синоду — це тільки марний патос і ще одна проспана нагода.

Атабаска о. Б. Каричек

Пластовий з'їзд у Торонті

На другому пластовому з'їзді в Торонті було понад 300 учасників.

Відбулося теж зібрання Конференції українських пластових організацій (КУПО).

На спільній вечері було 650 осіб.

На голову Головної Пластової Булави вибраний пл. сен. Василь Палієнко. Членами Булави є переважно пластуни Канади. Головну Пластову Раду очолює пл. сен. Ольга Кузьмович. Члени — із ЗДА.

На з'їзді вирішено, що «ідейні основи» Пласту залишаться незмінні.

ЗВЕРТАЄ УВАГУ НА СИНАКСАРІ

Синаксарі є нашим церковним скарбом, на жаль, невикористаним, — каже о. д-р Іван Г р и н ь о х.

У статті про нашу східну традицію, вміщеній в останньому числі журналу «Богословія», названий автор твердить, що т.зв. синаксарі, що друкувалися в давніх богослужбових книгах, подають стисло і деколи дуже глибоко значення церковних свят, дають застосування до практичного життя і, таким чином, якнайкраще відповідають вимогам новітньої гомілетики.

Автор статті обговорює синаксар на початок церковного року і подає ще інші приклади.

З НОВИХ ВИДАНЬ

Поїздка І. Книш в Україну

І. Книш. Віч-на-віч з Україною. Вінніпеґ 1970, стор. 128.

У книжці цій подані помічення і враження п-і Книш з короткого перебування у Києві, Львові, на Криму і в Москві. Найцікавіші сторінки — про Львів, де авторка жила до війни.

У Львові чути українську мову, у людей можна помітити більше почуття національної гідности. Проте і до Львова дійшла хвиля русифікації. У Києві — написи двомовні, написи російські, написи українські, але української мови не чути. «На звук української мови оглядаються, не відповідають, а то й лають» (стор. 6). Якийсь студент сказав туристці з Канади: «Ми говоримо мею (рідною мовою) й наші діти будуть нею говорити».

Обережне «пристосування» в Україні дуже поширене. Є там тиск, чималий тиск, але «пристосуванство» куди більше, ніж той тиск. Усе ж туристка з Канади виїхала з України з надією: «ніжкий страх із „найбільшими очима" не в силі довести нас до загибелі» (стор. 126).

Авторка застерігає читача, що її книжкою є тільки «гострка радянських вражень».

П-і Книш пише своє ім'я на західний лад «Ірена». Це її право. Але львівська письменниця Вільде, яку п-і Книш згадує декілька разів, своє ім'я пише згідно з традиційною українською вимовою «Ірина». Чого ж Ірину Вільде обертати в Ірену Вільде?

«ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА»

Наукове товариство ім. Шевченка. Енциклопедія українознавства. Словник о в а частина. Зошит 26. Мюнхен 1970, стор. 20005 - 2080.

Великий твір за редакцією В. Кубійовича йде помалу вперед, іде помалу, але йде. У цьому зошиті — гасла: Перемишль — підземні води.

На цю пору до редакційної колеґії належать: В. Голубничий, Ів. Кошелівець, Б. Кравців, В. Маркусь, Ол. Оглоблин, Н. Полонська-Василенко, М. Стахів, А. Фіголь, М. Чубатий і Ю. Шевельов. Секретарем є п-і С. Янів.

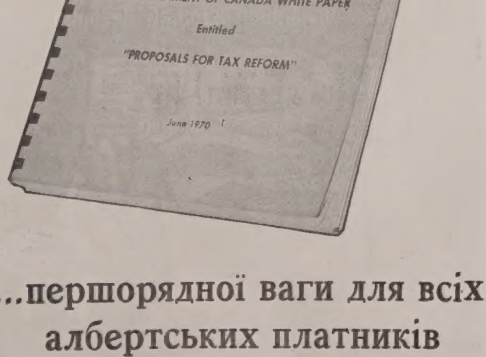

...першорядної ваги для всіх албертських платників податків

Замовте собі безплатний примірник цієї брошури.

Для цього виповніть (англійськими буквами) цей купон та вишліть до

PROVINCIAL TREASURER
Room 305
Legislative Building
Edmonton 6, Alberta

Please send a complimentary copy of the Alberta submission concerning the Federal Government's White Paper on Tax Reform to:—

name: .....

address: .....

city or town: ..... prov. .....

ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО ХРЕСТА

27 серпня

ПЕРШИЙ ЛИСТ КОРИНТЯН: зач. 125

Брати, слово про хрест для погибаючих є глупотою, а для тих, що спасаються, себто, для нас, силою Божою.

Бо написано: погублю мудрість мудреців і відкину розум розумних.

Де мудрець? де книжник? де дослідник сього світу? Чи не глупою зробив Бог мудрість сього світу?

Бо коли світ у Божій мудрості не пізнав Бога мудрістю Божою, подобалося Богу глупотою проповіді спасти віруючих. Бо й жиди домагаються чудес і греки шукають мудрости, а ми проповідуємо Христа розп'ятого, для жидів соблазнь, а для поган глупоту, для самих же покликаних, жидів і греків, Христа як силу Божу і мудрість Божу.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 60

У той час зробили раду архиєреї і старшина над Ісусом, щоб убити його; і привели Його до Пилата, кажучи: розпни, розпни його.

Сказав їм Пилат: візьміть ви його і розпніть, бо я не находжу в нім вини. Відповіли йому юдеї: ми маємо закон, і по нашому закону мусить він умерти, бо зробив себе Сином Божим.

Коли, отже, почув Пилат се слово, ще більш злякався. І увійшов знов у судилище і сказав Ісусові. Звідки ти? Ісус же не дав йому відповіді.

І сказав Йому Пилат: Мені не говориш? Не знаєш, що маю власть розп'яти тебе і маю власть пустити тебе?

Відповів Ісус: Не мав би ти ніякої власти наді мною, коли би тобі не дано згори.

А Пилат почувши це слово, вивів Ісуса і сів на сідалищі, на місці, що зветься Літострон, а по-єврейськи Гавата. А була п'ятниця Пасхи, коло години шостої. І сказав юдеям: се цар ваш. Вони ж кричали: візьми, візьми, розпни його.

Сказав їм Пилат: вашого царя розпну? Відповіли первосвященики: Не маємо царя, тільки цісаря.

Тоді, отже, видав його їм, щоб його розп'яли.

І взяли Ісуса. І несучи свій хрест, вийшов на те місце, що зветься Лобне місце, а по-єврейськи Голгота, де розп'яли його, а з ним інших двох, відси і звідти, посередині ж Ісуса. А написав Пилат і надпис, і умістив на хресті.

Було ж написано: Ісус Назарянин, цар юдейський. Цей напис многі з юдеїв читали, бо недалеко міста було місце, де розп'ято Ісуса. А було написано по-єврейськи, грецьки і римськи.

І стояли при хресті Ісусовім мати його і сестра його матері Марія Клеопова і Марія Магдалина. Ісус же, побачивши матір і ученика, що стояв, котрого любив, сказав матері своїй: Жено, се син твій. Відтак сказав ученикові: Се мати твоя. І від тої години взяв її ученик до себе.

Опісля Ісус знаючи, що вже все звершилося, схиливши голову, віддав духа. А жиди тому, що була п'ятниця, щоб не залишилися на хресті тіла в суботу, бо був великий той день суботи, просили Пилата, щоб поломано їм голінки і знято їх.

І прийшли воїни і першому поломали голінки і другому, котрий був з ним розп'ятий. До Ісус ж прийшовши, коли побачили його вже мертвого, не поломали йому голінок, але один з воїнів копієм отворив йому бік, і зараз вийшла гров і вода.

І той, що бачив, засвідчив, і свідчення його правдиве.

ДЕКІЛЬКА УВАГ ПРО ЖІНОЧУ МОДУ

ЗАНЕПАД СОРОМУ

о. Методій Нічка ЧСВВ

У наші часи, які такі рясні небуденними здобутками цивілізації, спостерігаємо невідрадне явище: затрату дурових, моральних цінноців. Заникає християнське пошанування старшого. Тепло родинного вогнища попеліє і пригасає. Моральні вартості людини стають без значення. Сучасна людина губить почуття сорому й соромливости. Про це хочу написати декілька рядків.

Не хочу давати явищу, про яке пишу, назви «безсоромність» у повному розумінні слова. Та хочу сказати, що сьогодні заникає саме відчуття соромливости. Тому в багатьох випадках не можна говорити про моральну відповідальність одиниці. Просто, сьогодні — багато явищ, що їх не уважається такими, щоб вони нас засоромлювали.

І якраз такий заник соромливости є характерний нашим часам. Що колись було предметом засоромлення, сьогодні перестає ним бути. Німецький філософ Макс Шелер твердить: «Заник почуття сорому в наш час є ознаком деґенерації раси».

На підтвердження цього можна б навести багато фактів моральної і статевої розгнузданости, яка така притаманна нашим часам. Вистачає прочитати, що діється публічно у великих американських містах, які там фільми демонструють, які продають журнали й книжки.

ТВОРЦІ МОДИ. Початок брудній хвилі дали т.зв. мініспіднички. Вони появилися в Англії. Далі перекинулися на Америку, Канаду й далі. Сучасні творці моди вирафіновано прямують до того, щоб показувати й підкреслювати якості жіночого тіла. Ніхто тут не числиться навіть із елементарними вимогами естетики чи хоч би клімату. Наприклад: мініспіднички — в умовах гострої канадської зими!

Це факт, що мода, яка донедавна була характерна для дівчат і жінок легкої поведінки, стає загальною модою жіноцтва. Тепер уже навіть вік жінки не відіграє ролі. Дивно, що таку моду дало жіноцтво собі накинути анонімним диктаторам моди без найменшого спротиву свого християнського сумління. Це й перестало бути проблемою навіть серед добрих християн. Здивування скорше викличе те, що хтось іще взагалі заторкує сьогодні таку справу.

Ніхто розумний не буде дивуватися купальним костюмам на березі моря, озера чи ріки. Але жінок у таких «строях» тепер можете подибати всюди: в місті, на вулицях, в крамницях, в автобусах, часом навіть у парафіяльній канцелярії. У скорочених «міні» приступають до Святих Тайн, навіть беруть уже шлюби.

Одна відома акторка змогла навіть зломити тисячолітню традицію у Ватикані, бо прийшла на авдієнцію у дуже скупій одежі.

Словом, Африка щораз більше завойовує Америку й Европу.

Говорити сьогодні молодим про скромність — це те саме, що говорити сліпому про красу кольорів! Наші часи такі світлі, але часто й такі сліпі на правдиві, моральні вартості людини.

Соромливість — це природний сторож людської моралі. Тільки людина може засоромитися. Сором і несміливість, яка випливає із нього, врятували вже немало молодих від ховзької дороги.

Наївні «роз'яснювання» й «переконування», що нібито в наслідок коедукації, освідомлення, привички до сучасної моди молодь не перебуває у небезпеці й не має ніяких труднощів у взаємному відношенні.

Такі труднощі меншають хіба тому, що люди щораз більше потурають усьому. Неповажна це річ — указувати на статистику, мовляв, менше збочень і злочинів, коли самого збочення вже не називаємо таким ім'ям.

МОРАЛЬНА ГРЯЗЬ. Які причини загрозливого занепаду сорому? Вони різні. Сьогочасна цивілізація наскрізь матеріялістична, змислова, вигідницька, пермісивна: все дозволено — ніякої заборони нема (про це скажу дещо іншим разом).

До того, засоби зв'язку перемогли час і простір. Телевізія стала всемогутнім володарем і надає тон майже всім ділянкам нашого життя. Події та різні «ідеї» родяться, як гриби після дощу. Людина просто не має часу сприймати їх критично: добрі приймати, від злих утікати.

Накінець поставлю ще питання: яке становище забирають християнські виховники, душпастирі, батьки супроти занепаду сорому в моді і взагалі в поведінці?

Якщо порівняти нас до тих, що в час між двома війнами боронили сорому, виховували в ньому й не допускали до його занепаду, то ми справедливо повинні собі дати ім'я: капітулянти!

Ми скапітулювали на цьому відтинку! Всюди, почавши від родини, почерез школи, організації молоді, наші церкви — всюди панує наче змова мовчанки. На виправдання можемо кликати багато таких чи інших обставин, аргументів, але факт залишається фактом: моральна грязь щораз більше поглинає сучасну молодь.

Якби хто (як ще є хто такий) запитав мене, де ж шукати, як повернути, як зберегти справжню окрасу жіноцтва — соромливість, то трудно б мені дати відповідь.

А може, відповів би: шукайте на дні свого сумління, але у стіп Пречистої Матері!

Річниця синоду

Вінніпезька Рада громадських організацій за патріярший устрій Української Католицької Церкви організує зібрання 4 жовтня для відзначення першої річниці IV архиєпископського синоду в Римі.

—o—

БАЗАР БУК

Пригадка спарх. управи

У квітні ц.р. управа БУК Едмонтонської єпархії вислала управам відділів і Всеч. отцям парохам базарові книжечки для розпродажу. Єпархіяльний базар БУК організовано за дозволом і благословенням Преосвященного Владики Ніла, який повідомив про це о. парохів окремим письмом.

Закінчення базару та розгра базарових квитків має відбутися в суботу, 17 жовтня в Українському народному домі в Едмонтоні. «До закінчення базарової акції залишається всього кілька тижнів. Тому просимо управи відділів БУК та Всеч. отців парохів приспішити розпродаж базарових книжечок та докласти всіх старань, щоб базар БУК був успішний», кажеться у повідомленні єпархіяльної управи.

Відтинки проданих квитків, гроші за квитки та нерозпродані книжечки просять присилати на адресу п. А. Маїка, 11626 - 91 стр., Едмонтон, Алберта.

—o—

«ПРИЙДІТЬ ДО МЕНЕ ВСІ»

Господній заклик

У св. Євангелії часто потрапляється на випадки, що різні люди звертаються до Ісуса Христа: то про щось Його питають, то чогось просять у Нього. Ісус Христос, що всіх до себе закликав: «Прийдіть до мене, всі струджені і обтяжені, а я вас успокою» (Мт. 11, 28) і всім обіцював: «Того, хто приходить до мене, я не прожену геть» (Ів. 6, 38), приймав всіх без вийнятку. Одним давав відповіді на їхні питання, іншим багатьом робив те, чого вони у Нього просили.

УСІХ ПРИЙМАЄ

Господь Ісус приймав ласкаво навіть таких, що до Нього підходили у злому намірі, спокушували Його.

Зокрема радо Ісус Христос приймав і розраджував кожного, хто до Нього звертався в душевних справах — благородного і за спасіння душі дбаючого Никодима, жінку-самарянку, грішницю Магдалину, багатого митаря Закхея. Це ж була ціль приходу Ісуса Христа на землю. «Бо Син Чоловічий прийшов шукати і спасати те, що загинуло» (Ів. 19, 10). Як Він не мав закликати до себе і приймати всіх, коли загинув був увесь людський рід і Він ради його спасіння став Сином Чоловічим?

Найсміливіші до Ісуса були Його апостоли. Ті до Нього не приходили, але таки ходили вслід за Ним і були Йому другами і другими братами Господніми, з якими Він проживав в Назареті. Апостоли питали і просили Ісуса Христа часто і сміливо. Вони ставили Йому такі відважні питання, як, наприклад, коли Він заснує месіянське царство, коли буде кінець світу.

На прохання одного з апостолів, не названого по імені, Ісус Христос вчив апостолів молитви «Отче наш» (Лк. 11 і далі).

Апостол Петро, побачивши Христа, як ішов по воді озера, просив Його: «Господи, коли це Ти, то звели мені прийти до Тебе по воді» (Мт. 14, 28). А добродушний апостол Пилип звернувся до Ісуса Христа просто по-дитячому з проханням: «Господи, покажи нам Отця, і вистачить нам» (Ів. 14, 8).

НЕ ВСІ ИДУТЬ

Та не всі, що їх до себе кликав Ісус Христос, ішли за Ним. Багатому юнакові жаль було розставатися з майном, і він не приставав до Ісуса. Інший, якому Ісус Христос говорив: «Іди за мною», відповів, що піде, але аж тоді, як поховає свого батька (Лк. 9, 59). Ще інший, якого кликав за собою Ісус Христос, відповів йому: «Піду за Тобою, Господи, та перше дозволь мені попращатися з тими, що дома» (Лк. 9, 61).

У нинішньому світі таких, що не йдуть за Ісусом Христом, куди більше, а таких, що навіть не приходять до Нього, ще більше. З усіх сторін християнського світу чується нині скарги на відчутний брак духовних покликань, на мале число людей, що правильно ходять на церковні богослужби, або й таких, що їх ніколи не відвідують, на християн з імени або й зовсім не хрищених, хоч вони християнського роду, на розхитане родинне життя, на занепад християнської моралі.

Все це не менш поважні тривоги, як та, що нині висить над усім світом: щоб миру у ньому не заколотило гриміння несамовитої воєнної зброї.

Сучасний християнський світ релігійно збайдужнів і наче забуває, що колись Ісус Христос усім нам скаже прийти до Нього. «Всім бо нам треба явитись перед судищем Христовим, щоб кожний прийняв по тому, що він робив, будучи в тілі, добре або зле» (2 Кор. 5, 10). *о. В. Л.*

НАША ЛІТУРГІЯ

«І всіх, і вся» – що це значить?

Що значать літургійні слова «і всіх, і вся»?

У нас перекладають «і всіх, і все». Це, на жаль, фальшивий переклад.

Припускаю, що є українські переклади, в яких ця фраза перекладена добре. В тих, що останнім часом бачив, вона перекладена недобре.

Офіційний православний переклад, виданий ще до війни в Луцькому, каже: «і всіх, і все». Так співають у деяких православних церквах; тякий переклад можна знайти в українських молитовниках та інших виданнях католиків і православних.

Старослов'янська множинна форма «вся» однакова в жіночому і середньому роді. «Вся» може значити «всі жінки», може також значити «всі речі». Ця двозначність збиває з дороги перекладачів. Вони кажуть «все» (всі речі), замість казати: всі жінки.

«І всіх, і вся» — це давній наш переклад грецьких слів: «ке пАнтон, ке пасОн». Останнє слово — це родовий відмінок жіночого роду, і тільки жіночого. Нема, отже, ніякого сумніву. «Пом'яни, Господи, ...і всіх, і вся» значить: і всіх чоловіків, і всіх жінок.

Тут виникає нова заковика. Як прикласти ці слова до всього тексту?

«І всіх, і вся» співають зараз після молитви за ієрархію. Священик голосно молиться: «Найперше, пом'яни, Господи», згадуючи поіменно ієрархів Церкви, які подають народові слово Божої істини (правди). Жінок між ієрархами нема. Може, після III Ватиканського собору будуть. Однак досі не було і покищо нема.

Як же ж розуміти спів «і всіх, і вся»? Спів цей є у слов'ян; у греків нема. У грецькій Літургії (у православних і католиків) після молитви «Найперше пом'яни, Господи» кажеться таке: «Диякон, перед царськими воротами, читає диптихи живих, а потім виголошує: І (пом'яни, Господи) тих, кого хто має на думці, і всіх (чоловіків), і всіх (жінок)».

Нарешті справа ясна. У Літургії після молитви за мертвих є молитви за живих: за всю Церкву, «найперше» за ієрархію, за добродіїв Церкви і за всіх. Моляться не тільки священик і диякон; моляться усі учасники Літургії за всіх, «кого хто має на думці».

В нашому офіційному тексті церковнослов'янського Служебника (Рим 1942) перед «І всіх, і вся» є згадка про молитву диякона за живих. Однак у Літургії св. Василія ця згадка чомусь опинилася після «І всіх, і вся».

Заклик грецького диякона «і всіх, і вся» згодом у слов'ян став окремим співом. Знавці Літургії могли б сказати, де і коли це сталося. У Служебнику київського митрополита Ісидора (XV сторіччя) ще нема окремого «і всіх, і вся».

Накінець, здається, треба заторкнути практичне питання: як правильно перекласти «і всіх, і вся»? Можна б сказати: «і всіх чоловіків, і всіх жінок». Точний був би такий переклад, та більш він годився б для церковної статистики, ніж для Літургії. Можна б сказати: «І геть усіх», але дехто міг би це зрозуміти помилково як заклик до революції в Церкві. Просто й коротко можна сказати: «І всіх». А як для вимог співу потрібна трохи довша фраза, то можна дати: «І всіх-усіх» чи щось таке інше. **о. П. К.**

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★

найнижча ціна

найкраща

обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ

★

М. Пнинлик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і знайомими, що в суботу 5-го вересня по довгій і тяжкій недузі, прийнявши Святі Тайни, відійшов у вічність найдорожчий муж, батько і дідусь

бл. п. д-р Микола ЗАЛЄСЬКИЙ

Похорон відбувся у вівторок, 8-го вересня з кадерального храму св. Йосафата в Едмонтоні на цвинтар св. Михаїла.

У глибокому смутку:

дружина Анна і донька — д-р Христина з мужем д-ром Миколою Крав і донею Танею

✝

БРАТСТВО ІМ. СВ. О. МИКОЛАЯ

з глибоким жалем повідомляє українське громадянство, що в суботу, 5 вересня відійшов у вічність

бл. п. д-р мед. Микола ЗАЛЄСЬКИЙ

Покійний народився 10 грудня 1898 р. в Слобідці, пов. Тернопіль. Диплом доктора медицини дістав у чеському університеті в Празі. На рідних землях вів лікарську практику в Луцькому на Волині. У Канаді працював у шпиталі Кемселл в Едмонтоні. Був вояком УСС, з якими перебув всю українську війну. Був теж членом Братства св. о. Миколая.

В Західній Україні та Канаді був діяльним членом багатьох українських огранізацій та установ, а в Едмонтоні очолював Централю українців-католиків Едмонтонської єпархії.

Похорон покійного відбувся у вівторок, 8 вересня, з катедральної церкви св. Йосафата на український цвинтар св. Михаїла.

Родині покійного висловлюємо наш глибоке співчуття в її горі.

Асекураційне товариство Братство ім. св. о. Миколая, відділ 10 в Едмонтоні

Богослуження: вересень-жовтень

Гр.Юл.Дн.		Юліянський календар	Григоріянський календар
20	7 Н	14 по Сош. Созонта	18 по Сош. Михаїла
21	8 П	Різдво Пр. Богор.	Кондрата ап.
22	9 В	Иоакима і Анни	Фоки сщмч.
23	10 С	Минодори	Зачаття Івана Хрестителя
24	11 Ч	Теодори преп.	Теклі первмч.
25	12 П	Автонома сщмч.	Євфросинії преп.
26	13 С	Корнилія сщмч.	Перест. Івана Богослова

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
20. — Ріно 10.00; Ройкрафт 2.30
21. — Норт Стар 10
27. — Ройс 10.00; Ксітуан 3

АЛБЕРТА

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
20. — Ст. Павль год. 10 р.
21. — Ґлендон год. 10 р.
27. — Боннивил год. 10 р.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
20. — Смокі Лейк
21. Різдво Богородиці — Радвей
27. — Смокі Лейк
4. жовтня — Радвей
11. — Восетна

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
20. — Черґилл год. 10.00; Рочфорт Бридж год. 12.00
27. — Менлі год. 10.00

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
20. — Лемонт
21. — Делф — Різдво Пресв. Богородиці
27. — Восток св. Мих. — Воздв. Чесн. Хр. — неділя год. 9 р. Всен. год. 10 Сл. Божа

о. Ол. Захарісевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
20. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30
27. — Голден год. 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
20. — Ярослав год. 10
21. Різдво Пресв. Богор. — Ліщур год. 9.30 (храм)
27. — Скаро год. 10

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
20. — Річмонд Парк 10; Проспеpiті 12.30; Фрейнс 2 попол.
21. Різдво ПДМ — Атабаска 10
27. — Атабаска 9; Бойл 11.30; Ню Пайн Крік 1 попол.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
20. — Мирнам 10; Моркемб 11.30
27. — Ллойдмінстер 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
20. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10
21. — Плейн Лейк год. 10
27. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
20. — Равнд Гіл 9; Кемровз 11
27. — Гей Лейкс 10 (празник)
4. жовтня — Кемровз 10.00 (празник)

Медісен Гет
27 вересня — 3 год. попол.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
20. — Редвотер год. 9; Вог 10.30
27. — Редвотер год. 10

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
20. — Спедден
21. Різдво Богород. — Сокаль
27. Воздвиж. Ч. Хр. — Давнінг год. 2 попол.

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
20. — Менвіл
21. — Іннісфрі XI ренч
27. — Іннісфрі X ренч (празник)
4. жовтня — Левой 10.30
11. — Ренфурлі 10.00; Іннісфрі-місто 12 (День ЛУКЖ)

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
20. — Дервент 8.30; Верміліон 7.30 веч.
21. Різдво М.Б. — Енгел Лейк 10.00
27. Воздвиж. Ч. Хреста — Дервент 10 год. рано

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
20. — Медовлейк
21. Різдво Пр. Діви — Витків
27. — Норт Батлфорд

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
20. — Пірсон 10 год.
21. Різдво Пр. Богор. — Вонда 9-10 год.
27. — Гаврилюки 10 год.

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
20. — Дана 9; Гамболдт 11; Кадворт 4.00 попол.
21. Різдво Пресв. Богородиці — Калдворт 9; Бруно 11
27. Воздвиження Чесного Хреста (піст) — Гамболдт 9; Кадворт 11

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
20. — Ленівці 10 рано
21. — Алвена-фарми
27. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
20. — Вакав 9; Борщів 11
27. — Вакав 10; Сокаль 11.30
4. жовтня 9; Прудгом 11
11. — Вакав 10

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ВІНЧАННЯ П-ВА СТЕПАНА І МАРІЇ МИКИТІВ В ЕДМОНТОНІ

В неділю, 24 травня, о год. 3-тій пополудні в парафіяльній церкві св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні о. В. Тарнавський відслужив Молебень в намірені щасливих ювілятів Степана й Марії Микитів, що того дня святкували 50-річчя свого подружого життя. Перед 50-ти роками в чудовому місяці травні стояли вони перед престолом у церкві св. Отця Николая у рідному Денисові на українському Поділлі, а покійний вже о. Романовський благословив їхнє вінчання. Присягали вони тоді перед Богом, священиком і людьми вірність та любов і ту присягу зберегли через 50 років. З якою радістю стояли вони тепер у своє п'ятдесятьрічну знову перед Божим престолом, щоб одержати церковне благословення наче нагороду за вірне подружє життя! Враз із ними молилися, дякуючи Богові за благодаті, їхні діти дочка Зеновія й зять Василь Бойко, внуки і правнуки та найблизчі приятелі. Бракувало тільки їхнього любого сина Богдана, що не повернувся з другої світової війни.

По Молебні всі поїхали до дому дітей Зені й Івана Бойко, де відбулася ювілейна гостина. Господарем гостини, а рівночасно дружбою ювілятів, був п. Микола Фіялка, дружкою ж була п-і Ольга Візімірська — обоє односельчани і приятелі ювілятів. Парох о. В. Тарнавський розпочав гостину молитвою. В час гостини промовляли: господар і дружба п. Микола Фіялка, що начеркнув життєвий шлях ювілятів. Отець парох вітав ювілятів від себе, своєї дружини та цілої парафії. Він підкреслив замітний факт, що шановні ювіляти не тільки є добрими членами української нації, але й вірними дітьми рідної Церкви. Вірність для неї вони зберегли і тут на переселенні і за це належиться їм признання і похвала.

П-і Тетяна Федорів вітала ювілятів від односельчан — денисивців. Дочка Зеня і зять Іван, вітаючи батьків з нагоди золотого ювілею подружжя, дякували за виховання та сердечну любов, якої від батьків зазнали. Внуки вітали своїх дідунів і складали їм сердечні побажання прожити в гараді і здоровлі ще довгі літа. Правнуки враз із найменшою внучкою Наталкою вітали дідунів і прадідів віршами та піснею, що були висловом дійсної сердечної любови.

Господар гостини прочитав теж привіти з України від брата Василя Микитів та двоюрідної сестри ювілятки Євгенії Кобільник. Привіт прислали ще односельчани ювілятів, зібрані на авторському вечорі п. М. Шарика в Торонто. Окремо від Віри й Івана Перожаків з Торонта та кузинки п. Івана Бойко Стефанії Вітенко, як теж п-ва Горохів.

Достойні ювіляти народилися в чудовому подільському селі Денисові в Україні. Так зложилося, що п-ні Степанові в золотий ювілей подружжя припав диямантовий ювілей життя. Народився він у родині Івана й Катерини з роду Криськів Микитів. Враз з ним виростали й виховувалися під дбайливою опікою матері ще три брати, бо батька забрала малолітнім хлопцям невблагана смерть. Ця обставина заставила молодого Степана в ранній молодості займатися господарюком. Але праця на хліб насущний не замикала очей молодому юнакові на загальні справи.

Ювіляти п-во Степан і Марія Микитів

Дванадцятирічним юнаком він стає членом Читальні „Просвіта" в рідному Денисові, а дещо старший вписується в члени т-ва Сільський господар. Це свідчило, що близькою його душі була справа рідного народу й був він свідомим членом своєї нації. 1914 року 19-літнім юнаком вибирають його до війська. В два роки опісля попадає Степан у російський полон. Вернувшись з полону, в час революції в царській державі, йде на італійський фронт, а коли розпалась Австрія, вступає у ряди українського війська. Спершу у Винниці, опісля під Львовом, а відтак вся епопея українсько-польської війни аж до трагічного її кінця. По війні працює ювілят дальше в рідному селі в управі Кооперативи, молочарні, Сільському господарі та читальні „Просвіти".

Достойна ювілятка п-і Марія Микитів є дочкою Томи й Домни з роду Коваль Головка. Рідний стрийко ювілятки — Григорій Головка був у той час професором комолимійскій гімназії. Батьки Марії були не тільки взірцевими громадянами, примірними парафіянами, але й свідомими українськими патріотами. Цю рису характеру вони защепили в молоду душу Марії. Вже на 14 році життя вона стає членом т-ва „Січ".

Господь Бог обдарував нашу ювілятку гарним голосом і вона молодою дівчиною була передовим членом місцевого хору. Обдарована і драматичним талантом Марія Головко з успіхом виступала на денисівській та околичних сценах у представленнях, виконуючи ролю Марусі в „Ой не ходи, Грицю", Наталки в „Наталці Полтавці", Марусі в „Марусі Богуславці", Настусі в „Хмарі", наймички в „Мати наймичка" та багато інших. Була теж Марія Микитів членом основником першого дитячого садка в Денисові та „Жіночої Ради", що її оснувала була там вдома громадська діячка і письменниця Іванна Бородієвич. Шановна ювілятка має ще один дар від Бога — чудово вишивала та добирала краски, комбінуючи власні взори. Багато вишила вона для своєї парафіяльної церкви в Денисові.

Сьогодні все те минулось. Обставини жорстокої війни забрали ювілятам дорогого сина, вигнали з рідної землі і заставили жити в прибраній батьківщині. Ювілятка живе споминами і тішиться щастям своєї дочки, внуками та правнуками. Достойний ювілят розважає себе корисною працею у власній шкілці, вирощуючи щепи та деревця. І тут в Едмонтоні п-во Степан і Марія Микитів не розгубились у новому житті. Зберегли себе у вірності для Бога, рідної Церкви й народу. Є вони примірними членами парафії св. Юрія Побідоносця та активними учасниками громадсько-суспільного життя.

З приводу свого золотого подружого ювілею п-во Микитові жертвували на парафію св. Юрія $100.00, других $100.00 на Шевченківську фундацію, а $35 на пресфонд „УВ". Годиться згадати, що односельчанка ювілятів п-і Марія Мазурик приготовила гостину, а п-і Текля Дедів спекла ювілейний коровай.

Від себе, родини та всіх односельчан бажаю п-ву Микитовим довгих — щасливих літ безжурного життя.

Текля Іваськів

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

КЛОПІТ З ЕКЗЕМОЮ

В. Гавриш

Моє крісло стояло біля дверей, які відчинялися надвір. Через двері було видно долину ріки Норт Саскешеван і саму ріку. Але я не мав часу дивитися на ріку, бо мусів обслуговувати своїх клієнтів. Як я їх голив, я мочив рушник у гарячу воду, викручував його й клав на лице. Через відкриті двері потягав холодний вітер й дув мені на гарячі ропіючі викиди на рурах ("екзему"). Зачималося з того, що на руці виникало невеликий прищик, який дуже свербів. Я то здирав, він тріскав й дуже пік, а відтак то місце опухало. З рук перекинулася мені екзема на лице. Я пішов до лікаря й він дав мені якусь масть. Як я себе нею намсмарував, то виглядав на лиці, як мерлець. Що правда, та масть здержала сверблячку, але я зі своїм лицем, намазаним мастю, я не міг показатися на праці. Я жив тоді у Стефана Невчаса, де мав свою окрему кімнату. Я сидів увесь час вдома й лікував свою екзему різними ліками, які мені хто небудь порадив. Від деяких екзема зникала, але всього на кілька днів, а потім показувалася знову. Тоді я вертався знову до своєї білої масти, з якою я не міг показатися між людьми. Врешті мені порадили лікаря, що мав закінчити медичні студії у Відні. Він називався д-р Гіпс й ординував в будинку Теґлера на сторепній вулиці. Я пішов до нього, він оглянув мене, казав мені отворити уста, подивився в горло та й каже: "Тобі треба вирізати піднебінний мигдал ("тонсия"). Як ти йдеш спати, він не допускає допливу воздуху до крови й через те кров не має належної відпорности на бактерії. "Я йому відповів, що ніколи не мав ніякого клопоту з горлом й воно мене ніколи не боліло. Лікаря то зовсім не зворушувало. Він сказав мені: "Як хочеш бути здоровим, мусиш вирізати мигдали". Я зразу не хотів погодитися, але відтак таки рішився вирізати мигдали, бо хотів бути здоровим.

Він посадив мене на крісло в свойому кабінеті й таки там витяв мені мигдали з обох боків. То мене дуже боліло. Він навіть не журився тим, що з горла текла кров, але казав мені йти до дому.

Як я прийшов обкривавлений додому, моя господиня пані Невчас не знала, що зі мною робити, бо не знала, що зі мною сталося. А я не міг їй нічого пояснити, бо мені весь час текла з горла й я мав її повні уста. Я пішов до своєї кімнати, ляг і, за якийсь час, кров йшла менше, а відтак зовсім перестала. Моя господиня принесла мені гарячого молока й приносила його через два дні. Моє горло поволі гоїлося, але екзема з лиця та рук не сходила.

Я пішов до того лікаря й кажу, що екзема не гоїться, мої руки попухли й так сверблять, що годі й видержати. Він вислухав мене, відтак закликав до свойого кабінету й казав мені лягти на софу, а відтак почав мене тиснути в різних місцях на животі. В одному місці мене таки дуже заболіло. Мій доктор сказав: "Ага! Тепер вже маю! Ти маєш болючу сліпу кишку й її треба вирізати. Її то треба скоро зробити, бо вона може тріснути". Я вже по бачив, що він не є ніякий лікар, лише шукає грошей і питаюся його, кілько та операція має коштувати. Він каже: "Чотириста долярів". Я йому сказав, що я не маю ні цента. Й тоді я почав на нього кричати, що він непотрібно вирізав мені мигдали, а тепер ще має відвагу радити мені витяти сліпу кишку, хоч їй нічого не бракує. Я був такий розлючений, що кинувся на лікаря, злапав його за горло й почав дусити. Хто знає, чи я, в злости, був би його й не вбив. Але прибіг його помічник, який враз з лікарем мене троха успокоїли й випросили за двері. Так я врятував свою сліпу кишку й свої доляри перед несовісним лікарем. Я й досі ніколи не хворів на сліпу кишку й досі її не вирізував. Я вийшов на двір, злий, зажурений і не знав, що мені дальше робити. Я сперся на будинок й тупо дивився перед себе й думав що мені дальше робити. До мене підійшов якийсь англієць й запитався, що мені бракує. Я відповів, що нічого. Але він не відступався і говорив до мене якось так лагідно й приємно, що я відчув, що він дійсно до мене добре наставлений. Я йому росказав свою історію з лікарем. Він сказав, що знає таких більше, що хотять скоро доробитися грошей й не дивляться на те щоб хворим помогти. "Але то не всі такі" — сказав він. Він сказав, що знає д-ра Філда в будинкові МекЛавд, який є дуже добрим лікарем. Я пішов з ним туди, лікар був зайнятий і казав нам ждати. Відтак оглянув мене, вичистив лице з ропи й поставив під якусь машину. Казав, що та машина гоїть екзему якимись променями. Після насвітлення, казав прийти мені знов за два дні.

Я завважив, що моя екзема почала схнути й лущитися. Після ще двох насвітлень моя екзема зовсім зникла й більше не вернулася досьогодні. Я запитався його на кінці, кілько я маю йому заплатити. — "75.00 дол." —відповів він, але наперед запитався мене, кілько я маю грошей. Я сказав, що маю 120.00 дол.

(закінчення на 8 стор.)

о. Володимир ТАРНАВСЬКИЙ

НЕЗАБУТНІ УКРАЇНСЬКІ ДНІ В РИМІ

СПОМИНИ УЧАСНИКА ПАЛОМНИЦТВА НА ПОСВЯЧЕННЯ СОБОРУ СВЯТОЇ СОФІЇ В РИМІ. КНИЖКА БАГАТО ІЛЮСТРОВАНА, НА БЛИСКУЧОМУ ПАПЕРІ, 80 СТОРІН ДРУКУ.
ЦІНА $2.50 З ПЕРЕСИЛКОЮ.
ГРОШІ ТА ЗАМОВЛЕННЯ СЛАТИ НА АДРЕСУ:

Rev. W. Tarnawsky
11301 - 96 Street
Edmonton 18, Alberta
Canada.

Голар-Елфрос, Саск.: похорон бл. п. Євдокії Підперигори

В четвер, 16-го квітня, ц.р. в лікарні конвелесцентів у Мелфорді, Саск., упокоїлася в Бозі бл. п. Євдокія Підперигора, на 83-му році життя. Покійна Євдокія хорувала точно один рік: 17-го квітня, 1969 р. мала сильний „строк", а померла 16-го квітня 1970 р. Увесь час була непритомна та більше, як пів року, перебувала в лікарні в Вадіні, Саск.

Покійна прийшла на світ 13 червня 1887 р. в селі Звиняч, чортківського повіту, Західна Україна, з родини Сиротів. В 1906 р. лишає рідне село та з другими еміґрантами приїздкає до Канади шукати кращої долі. Приїхала до Вінніпеґу та працювала у фабриці, а 1907 р. віддалася за Михайла Підперигору — зараз потім перенеслися на гомстед коло Елфрос, Саск., та там обоє мешкали через ціле своє життя.

Бог поблагословив її численною родиною — 16-ма дітьми, з котрих 12 жиють, а 4 повмирали в дитинстві. Утішалася також гарним господарством зі своїм мужом. В 1967 р. урочисто святкували діямантовий ювілей (60 ліття) супружого життя та з'їзду цілої родини. Святкування відбувалося продовж двох днів.

бл. п. Євдокія Підперигора

В неділю 19-го квітня привезено тіло покійної до церкви св. Дмитрія на Голар, Саск. В 7-ій годині ввечері оо. Сирота, С. Олійник, Крафчік та Баранецький відправили спільний парастас. О. Баранецький кількома словами висловив співчуття родині. В понеділок, 20 квітня у 10-ій год. рано похоронні обряди і заупокійну Службу Божу відслужили оо. Сирота, Крафчік, Баранецький і Корба. О. Корба мав працальну проповідь по українськи, в якій підніс її чесноту побожности та спокійне та тихе життя. В англійській мові промовляв о. Сирота, братанич померлої. Людей було багато.

Покійна полишила в смутку свого мужа Михайла; 7 синів: Гната, Дмитра, Василя, Якова і Нестора з Елфрос, Саск., Мирона з Йорктону, Саск., Славка з Саскатуну, Саск.; 5 доньок: Анна Стахів з Саскатуну, Саск., Марія Валтер і Павліна Подайма з Вінніпеґу, Ман., Гелена Бурденюк з Мерит, Бр. К., і Вікторія Шалай з Йорктону, Саск.; 37 внуків і 20 правнуків. Тлінні останки покійної Євдокії зложено на цвинтарі церкви св. Димитрія в Голар, Саск.

Після похорону в парафіяльній залі відбувся поминальний обід. Господарем був Мирон, син померлої Євдокії. Він коротко переповів історію життя своєї мами та подякував отцям, похоронному заведенню Нарфонсон з Вадіни, Саск., та всім учасникам похорону.

Бл. п. Євдокія була піонерка в цій околиці та парафії св. Димитрія у Голар, Саск., Була побожна, любила церкву та часто приймала св. Тайни.

З нагоди похорону своєї жени, муж Михайло зложив на пресфонд „Українських Вістей" $10.00. За жертву щиро дякуєм, а покійній Євдокії вічна пам'ять.

Учасник

Привітали п-во І. й А. Кокурів у новому домі

В суботу, 29-го липня ц.р., зібралися друзі і знайомі п-ва Івана й Анни Кокурів в їх новонабутому домі.

Господарем несподіваного прийняття був І. Воробець-Карпатський, який в свойому короткому слові привітав господарів із набуттям власного дому та побажав їм усього добра на будудуче, щастя, здоров'я й довгого віку в новому домі.

П-во Кокури довго працювали тяжко на цю власну хату, бо не так до легко набути, як говориться.

Від всіх друзів і приятелів п-а Кокурів п-і Вікторія Воробець - Карпатська вручила прекрасний пам'ятковий дарунок, українську вазу, яка буде пригадувати на всіх друзів, що були присутні — поверх 35 осіб.

П-во Кокури були так зворушені, що зі сльозами в очах дякували за дарунок та всім, що не забули за них.

П. Кокура згадав ті тяжкі часи, коли він їздив від океану до океану за працею, яку тяжко було дістати. П-і Анна Кокура дякувала всім жінкам за приготування перекуски та Вікторії й Івану Воробець-Карпатському за зорганізування тої несподіванки.

Гості до пізної ночі гуторили і гостилися взаємно та згадували свої переживання в минулому.

П-во Іван й Анна Кокури зложили — 10.00 дол. на „Українські вісті". За жертву щиро дякуємо, а п-ву Іванові й Анні Кокурям бажаємо всього добра в новому домі.

Іван Воробець-Карпатський

Торонто, Онт.

ВІНЧАННЯ П-ВА МИХАЙЛА ТА ЛЕСІ ХОМ'ЯК

Михайло й Леся Хом'як

В суботу, 20 червня ц.р., в катедральній церкві св. Йосафата в Торонті відбулося вінчання молодої пари Лесі Мельничук із Михайлом Хом'яком. Обряду вінчання довершив о. Матвій Берко. Після вінчання відбулося весільне прийняття, на яке прибуло велике число гостей. З Монреалю прибули п-во Поворозні і М. Боловець, з Торонта були, м. ін.: Павлина Подільчук, п-во М. Черепаха, п-во М. Савранчук, п-во М. Сурщик, п-во Т. Бутрей та другі.

В часі весілля гарно промовляв староста та о. М. Берко. Батьки молодят дуже гарно принимали всіх гостей.

Як один з весільних гостей хочу подякувати Всеч. о. М. Беркові та весільному старості за гарні промови, а молодятам та їх батькам бажаю всього добра та многих літ.

Петро Ілюк, з Торгляд, Алта, весільний гість

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
БІЛИЗНИ ❖ БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів
і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хвороба, від випадку та шпитальна.
10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)
Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну вспу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
П. Остапчук - керівник
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАПОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave — (REAR) — Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

ОБРЯД ПОСВЯЧЕННЯ ОВОЧІВ У ЦЕРКВІ СВ. ЮРІЯ В ЦЬОГОРІЧНИЙ ПРАЗНИК Спаса. Фото: «Алберта студіо»

СВЯТО СПАСА В ПАРАФІЇ СВ. ЮРІЯ В ЕДМОНТОНІ

Українська преса вільного світу приносить дуже часто статті, що їх можна назвати «голосом на тривогу». Ці статті стверджують жалюгідний стан життя наших парафій на місцях українського поселення у вільному світі. Як дивно звучать ті слова «жалюгідний стан». На жаль ці слова правдиві. Колись многолюдні місця українського поселення пульсували церковно-народним українським життям. Будувались церкви, народні доми і в них кипіло не тільки по назві, але й по змісту українське життя.

Сьогодні те все належить до минулого. У тих церквах сьогодні тільки слід українського обряду, у тих церквах не чути української мови, годі побачити рідні церковно-народні звичаї. Т. зв. провінція, що з неї рекрутувались українські люди тут в Канаді, сьогодні майже не існує. У містах же, де тепер так сильно концентрується все життя (візьмім хоч би до уваги статистику: на півтора міліона населення в Алберті тільки в двох містах — Едмонтон і Калгарі 54% все населення провінції), наші парафії якось безвільно переходять духову переміну, затрачуючи українського духа, звичаями і в висліді саме й ті статті «на тривогу», що про них я згадав.

Здається розгублюємося в шуканні ліку на загрозливу хворобу. А лік існує, тільки треба його застосувати в процесі рятування преціпних скарбів рідного народньо-церковного життя. Цим ліком є поворот до рідної традиції, обряду, народньо-церковних звичаїв, вивчання рідної мови вже в ранніх роках життя нашої дітвори, відвідування українського дитячого садочка, рідної школи, курсів українознавства, членства в українських молодечих організаціях.

Може хтось сказати: що це все має спільного з наголовком цієї статті? — коли б парафія св. Юрія Побідоносця тільки стверджувала факт і то застрашаючий утечі від українського життя в Церкві, не була б в спромозі практично продовжувати те церковне життя, що його провадив наш народ цілими сторіччями аж до часів останньої наслідами найстрашнішої духової і фізичної неволі. Всі рокові церковно-народні свята парафія Юрія святкує найточніше за приписами рідного обряду та рідних звичаїв. Святкують ці свята не тільки старші парафіяни, але й студентська молодь і дітвора. Ось і в празник Господнього Преображення, що народ називає його Святом Спаса, кожного року парафіяни приходять зі своїми дітьми до церкви, щоб не тільки взяти живу участь у св. Літургії, але й щоб посвятити овочі. Як приємно дивитись, коли малі діти несуть до приготованого місця в церкві кошики з овочами та беруть участь враз зі батьками в обряді посвячення тих овочів.

Хочемо зберегти рідну душу в нашої молоді, не тільки вищим статті на тему застрашаючих обставин утечі від рідного життя, але практично в нашому парафіяльно-народньому житті зберігаймо рідні обряди та звичаї.

о.В.Т.

Видання новель Василя Стефаника

АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ В СТОРІЧЧЯ ЙОГО

До членів видавничого комітету!

Повідомляємо вас, що збірка на видання новель Василя Стефаника вже майже на закінченні. На протязі 10-тьох місяців нам пощастило зібрати поважну суму грошей на те видання. Але, щоб оплатити всі кошти цього видання нам ще бракує кілька соток дол., які сподіємося ще зібрати.

Головний комітет у Вінніпегу вже зробив угоду з поважним канадським видавництвом в Торонто Мек-Клелянд енд Стюарт на досить добрих і вигідних умовах. В тій справі від комітету вів переговори п. С. Фроляк, адвокат в Торонто.

Умова така: Комітет має заплатити видавництву чотири тисячі дол. за друк трьох тисяч примірників в твердій оправі. Всю роботу виконує видавництво. Ціна одного примірника виноситиме 5.95 дол. Установи одержуть 40% опусту, так що видавництво одержить за книжку 3.60 дол., з чого ми дістанем 1.60 дол. від кожного проданого примірника. Крім того наш комітет може замовити потрібну нам кількість примірників по 1.98 дол.

Порівнуючи ціни інших видавництв, ми прийшли до заключення, що ця оферта є для нас найкращою, бо ми не оплачуємо коштів розсилки книжок. До того ті новелі ми не видаємо з розрахунком на заробіток, а головне на те, щоб увести письменника Василя Стефаника у світову літературу.

Якщо комітетові залишиться якась суму грошей із розпродажі новель, тоді частина тих грошей піде на Фундацію ім. Т. Шевченка та на інші подібні видання. Нам відомо, що НТШ в Ню Йорку приготовляється видати деякі твори І. Франка англійською мовою і ми уважаємо, що варто б дати частину тих фондів на це видання.

Від імени видавничого комітету складаю щиру подяку всім жертводавцям. За Б.К. Т. Кобзей, голова Вінніпег, Ман.

Т. Кобзей, голова; **д-р Б. Мартинович,** заст. гол.; **М. Воробець,** секр.

Сьома ліста

НА ФОНД В. СТЕФАНИКА

Д. Микитюк, Winnipeg — 50.00 дол., (другий раз); Н. Боксвил — 30.00 дол.; По 25.00 дол.: В. Гнусь, Тейлор, Пен.; Д. Ткачук, Філядельфія. По 20.00 дол.: В. Ткачук, д-р Тетяна Цісик, Філядельфія, С. Задорожний, Онтарио, Юрій Лисюк 15.00 дол., д-р Ілько Ткачук 10.00 дол. і М. Драганчук та Параска Олексюк по 5.00 дол. з Філядельфії. Д. Федорук, Торонто 5.00 дол. Н. Горішний 2.00 дол.

Д-р С. Ворох 15.00 дол. із збірки п-і С. Темницької, Неварк, N.Fl. П-н В. Курилів Судбури, Онт.; збірка В. Курилів 15.00 дол. По 10.00 дол.: М. Вівчар і п-і Дж. Неміс. По 5.00 дол.: Осип Тарашук, о. Т. Прийма, В. Бордук, В. Буга і С. Сомюк. По 2.00 дол.: Р. Кірах, П. Ковальчук, Й. Фарбо, В. Юсків, Е. Бальоник, Д. Іванина.

Вісті з Саскатуну

Повідомлення з єпископської канцелярії:

19 і 20 вересня — година 10:00 ранку — Архиєрейська св. Літургія в церкві св. Василя в Реджайні з нагоди окружного з'їзду Централі Українців Католиків Саскачевану, що відбудеться в Реджайні 19 і 20 вересня.

В програмі нарад з'їзду доповіді:

1.: Зв'язок з молоддю через Церкву, родину й суспільство — доповідь виголосить Сестра Касіяна ПНДМ

2.: Про зберігання й проєктування традицій нашої Церкви й народу - св. Літургія і спів — доповідь виголосить учителька п-а Анастазія Жук.

3.: Покликання до кращого християнського життя в родині, громаді й манастирі — доповідь виголосить п-і д-р С. Потоцька. Гість п-а І. Малицька, голова Крайової управи ЛУКЖ Канади.

26 і 27 вересня — година 10:00 ранку — Архиєрейська св. Літургія в Йорктон, Саск., з нагоди окружного з'їзду Централі Українців Католиків Саскачевану. Доповідь на повищі теми виголосять:

1.: Керівник Саскачеванських шкіл п. П. Воробець
2.: Проф. Юрій Лазурко
3.: Проф. Стефан Корбинський

4 жовтня — година 9:00 ранку — Архиєрейська св. Літургія в Принс Алберт з нагоди окружного з'їзду Централі Українців Католиків Саскачевану. Доповіді на повищі теми виголосять:

1.: Вп. п. В. Подолюк, Інспектор Католицьких Шкіл в Саск.
2.: Вп. п. Ю. Лазурко, професор.
3.: Вп. п-і А. Баран зі Саскатуну.

5 жовтня — Преосвящ. Кир Андрей візьме участь в конференції Канадського єпископату в Оттаві.

3 і 4 жовтня — година 10:00 ранку — Архиєрейська св.

1.: Керівник Католицьких шкіл Саск. п. В. Подолюк
2.: П-і Марія А. Баран
3.: П-і А. Дудар

У Ванкувері відзначено 26-у річницю Бродів

В суботу, 29 серпня в 26-у річницю бою під Бродами відслужив о. Х. Заяць ЧСВВ врочисту св. Літургію, а о. Ю. Слота ЧСВВ панахиду за членів І-ої Дивізії УНА, що згинули в бою під Бродами. До Служби Божої співали всі приявні під проводом диригента парафіяльного хору п. В. Шлігеля. На богослужбі були приявні дивізійники з родинами та дсяка кількість парафіян.

Цьогорічне свято І-ої Дивізії УНА випало досить скромно. Є надія, що в будучині й ванкуверські дивізійники підуть слідом едмонтонського Братства Дивізійників та інших міст, де опинилися колишні вояки Першої Дивізії УНА, які врочисто відзначують річницю бою під Бродами. Кров українських вояків не повинна піти на марне, із неї повинні вчитися молоді покоління любови своєї батьківщини та рідного народу.

Учасник

Овочі й городина в Канаді

Ф. Й. Терренс

Плекання овочів і городини у комерційних розмірах в Канаді складає дуже важливу частину прибутку сільського господарства. Реальна вартість городини щорічно виносить приблизно 30 мільйонів долярів.

Овочеві сади і городні фарми тісно пов'язані з харчовою індустрією; фабрики находиться у важливих околицях плекання садовини й городини і велику частину урожаю консервується, заморожується і т.д. Промисловець щороку контрактує у кожного фармера кількість урожаю, яка йому потрібна. Багато більше овочів і городини консервується, ніж заморожується.

Найважливіший канадський овоч, то яблука. Великі сади находяться в Новій Шотляндії, Нью Бронсвіку, південному Квебеку, в більшій частині Онтаріо та внутрішній частині Британської Колюмбії, особливо в долині Оканаган. Овочеві дерева — груші, бросквині, вишні, сливи й абрикоси — плекають на півострові Ніягара, в окрузі Ессекс (Онтаріо) і в південній частині долини Оканаган.

Суниці й малини вирощують в приморських провінціях, у Квебеку, Онтаріо і Британській Колюмбії. Велику частину півострова Ніягара і меншу частину Британської Колюмбії займають виноградники. Логанову ягоду (гібрид малини й ожини) плекається на острові Ванкувер і в південній Британській Колюмбії.

Дикі борівки ростуть у великій частині Канади; їх збирається на продаж в приморських провінціях, Квебеку й Онтаріо. В Британській Колюмбії плекається борівки на фармах.

Канада вивозить яблука і борівки але, в загальному не продукує значної кількости інших овочів, щоб покрити власні потреби. Загальна вартість овочів, вирощених у Канаді щороку оцінюється на 65-70 мільйонів долярів. Звичайно, урожай міняється з кліматичними умовами, але продаж овочів постачає значну частину сільсько-господарського доходу.

Близько великих скупчень населення є багато ого родничих фарм. Часто земельна власність в таких околицях є цілком мала. Багато нових канадців охоче займаються городництвом, продукують різнородну городину, яка відповідає потребам міських ринків.

Помідори — то найважливіший рід городини; за чергою ідуть морква, кукурудза, цибуля, горох, огірки. Плекається також шпараги, фасолю, бур'яки, капусту, цвітну капусту, селеру, сілату, пастернак, шпінат, брукву і брюссельську капусту.

Деякі околиці, нпр. Голляндські мочари, розташовані кілька миль на північ від Торонта, знані по цілій Канаді з якости і відмінности їх городини.

Канадець, зацікавлений огородництвом, знайде найвищий ступінь розвитку на півострові Ніягара, у славній долині Аннаполіс в Новій Шотляндії та в долині Оканаган, Британська Колюмбія.

Дуже часто продаються малі уділи в тих і в інших околицях. Як і в усіх ділянках сільського господарства, механізація прискорює зібрання урожаю, тому наймання сезонових робітників, що давніше було необхідним, тепер непотрібне.

Канадський Департамент Агрикультури, заснований у 1867 р., то один із найбільших департаментів, який займається дослідами для поліпшення порід, поборювання шкідників і хвороб, продажем, інспекцією, сортуванням і т.д. Департамент видає велику кількість публікацій про всі аспекти сільського господарства. Ви можете написати за порадою в кожній справі, яка стосується агрикультури, або й за порадою про ваш город. Адреса:

The Department of Agriculture,
Confederation Building,
Wellington Street,
Ottawa, Ontario

Допомоги для дітей в Канаді

(Кан. Сц.) — Федеральне міністерство здоров'я і суспільної опіки платить щомісячні дотації батькам, щоб допомогти їм в утриманні, опіці, вишколі та поступі їх дітей.

Дотації для дітей в Канаді

Канадський уряд платить місячну дотацію $6.00 для кожної дитини до 10-ого року життя, а між 10 - 16 рр., $8.00 місячно, щоб допомогти родинам виховувати дітей. Гроші повинні бути вжиті для утримання, опіки, вишколу і поступу дитини. Якщо то не зроблене, уряд може платити дотації іншій особі, або агентству, щоб запевнити, що вони будуть вжиті на користь дитини.

Родинні дотації

Родинні дотації платиться для всіх дітей, народжених у Канаді (включно з дітьми іміґрантів). В кожному поштовому бюрі можна дістати аплікацію на родинні дотації. Її треба виповнити і підписати, а опісля вислати Регіонального директорові родинних дотацій, в столиці провінції, де родина живе.

Якщо дитина народжена в Канаді, виплати починаються в місяць після уродин, якщо Регіональне бюро одержить реєстраційну анкету через 30 днів; інакше вони починаються в місяць після одержання анкети.

Дотацій не платиться, коли дитина виїжджає з Канади на довше ніж місяць. Треба негайно повідомити Регіонального директора перед виїздом з Канади, щоб запобігти передплачуванню. Додаткові виплати треба би віддати і то одним і тим б справляти труднощі. Поворот до Канади повинен бути відразу зголошений, щоб батьки могли знову негайно одержувати дотації.

Щоб кваліфікуватися на дотації, діти в шкільному віці мусять постійно відвідувати школу, як то вимагає закон їх провінції.

Дотації для молоді

Починаючи з 1964 р. федеральний уряд платить батькам $10.00 місячно, після прийняття аплікації, за дітей у віці 16-18 рр., які постійно ходять до школи, або фізично чи умово нездатні до звичайного вишколу (в цьому випадку потрібне лікарське посвідчення). Діти іміґрантів, які ходили до школи в своїй країні також можуть кваліфікуватися на молодечу дотацію один місяць після приїзду до Канади, якщо вони негайно запишуться в школу. В інакшому випадку, вони зачнуть одержувати її місяць після реєстрації. Молодечі дотації повинні бути вжиті виключно для опіки, утримання, вишколу й поступу юнака і від них не платиться податку.

Річна передплата «У.В.» – тільки $5.00

Закоштуйте добрих часів при пиві "Олд Вієнна"

Життєрадісний ковток за ковтком

ЗВАРЕНЕ ТАКИ ТУТ В АЛБЕРТІ

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

8708 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:

Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

Дрібні оголошення

● ПОШУКУЮ охочих працювати господинею хати за відповідною винагородою. Просимо голоситися на адресу Box WH Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta.

—o—

+ Австралійський уряд заповів, що відкличе з В'єтнаму 1,000 своїх вояків. Австралія має там 8,500 вояків.

—o—

МІСЦЕВІ ТА ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

ВИРІВНЯЙТЕ ВАШУ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА "УВІСТІ"

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "УВ" — ТІЛЬКИ $5.00

Не ризикуйте, але асекуруйте!

АСЕКУРАЦІЇ: від вогню ● авт і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особиста відповідальність.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу!
Переконайтеся про це самі!

J. GULAYETS
Insurance Mgr.

Асекурація — то не витрата, а зиск.

STAR AGENCIES
(Insurance) Ltd.

Phones: 429-2657 — 422-7218
10018 - 101 A Ave. Edmonton

ДО МУЗИ

Моя подруго
Сестро мила
Знова прийшла ти
В мою душу
І так солодко
Заговорила
Що я співати
Дальше мушу.
Моя подруго
Сестро мила
Живеш зі мною
Вже літами
Разом пройшли ми
Вже багато
Чужими ріжними
Світами.
Моя подруго,
Сестро мила,
Ти мені все
Будеш стояти
Аж до кінця
Життя мойого
Ти будеш пісні
Рідні співати.
Якщо мене
В живих не стане
Мої думки
Остануть жити,
Як рідні діти
Будуть про мене
І мою працю
Говорити.
А в мене тих
Діток багато
Кладу на них
Свою надію
І хоч старіюсь
Живу в надіях
І серцем — серцем
Молодію.

Микола Горішний,
Джерзи Сити, Н. Дж.
8 січня, 1970

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офіс: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Приписове окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

Eaton's Hearing Aid Centre

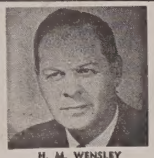

H. M. WENSLEY

● Екзамінує безплатно слух
● Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
● Повна обслуга

Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху звертіться до
MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.
ТЕЛ.: 424-0181
Централя слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

Він казав дати йому тепер 25.00 дол., а решту, як буду мати більше гроша.

Я йому відтак усе чесно заплатив й нераз дякував Богові за те, що післав мені того милосердного англійця й того доброго доктора Філда, який мене вилікував від тої дуже прикрої екземи.

НА РІЗНИХ МІСЦЯХ

Як я вилічився зі своєї екземи, я вже не хотів вертатися до давного приміщення, бо боявся, що може знову дістану екзему. Я знайшов собі місце в іншому "пул-румі" на 101-ій вулиці. Мені найкраще було відчинити голярню у власному приміщенні, але я не мав на те грошей і тому тулився, де міг.

На новому місці я був до січня 1916 р. Я завжди мріяв про те, як би то відкрити власну голярню. На Едмонтон мені грошей не ставало, тому я рішився поїхати поза Едмонтон. По Едмонтоні тоді найславнішим місцем був Мондер, де жило дуже багато українців так, що Мондер був майже чисто українською місцевістю.

Але й там я не спромігся на свою власну голярню, а працював враз із Ф. Ваховічем. В Мондері було дуже весело, самі свої люди, я почувався майже так, як в рідному селі. Але й тут я довго не побув.

В квітні 1917 р. Ваховіч продав свою голярню, бо задумав перенестися до Бенф. Він запропонував мені, щоб я з ним також поїхав. Він сказав, що в Бенф є місце на двох стрижіїв й ми оба там можемо добре заробити.

Бенф вже тоді був славний своїми гарячими купелями й туди приїздило багато людей на відпочинок та до купелів і я собі подумав, що то дійсно може бути добре місце. До того мене манив Бенф своєю гарною природою й через те я рішився їхати до Бенф. Я поїхав до Едмонтону, де Ваховіч мав мене закликати, щоб ми разом їхали до Бенф. Ваховіч приїхав по мене якраз у суботу й казав мені негайно збиратися й з ним їхати. Йому було легко їхати, бо він вже вродився в Канаді й йому не треба було реєструватися. А я, як австрійський громадян повинен був перед виїздом зголоситися в Канадській кінній поліції (Роял Мавнтед Поліс) й виреєструватися. Але то була субота й всі уряди були замкнені. Я не мав де зголоситися, а залишатися я не хотів, бо сподівався, що як поїду з Ваховічем, то таки дістану в Бенф працю. Я рішився їхати без зголошення.

Ми поїхали поїздом до Калгари, там пересіли на другий поїзд, що нас завіз до Бенф і в суботу вечером уже були в Бенф. В неділю ми ходили по Бенф та й оглядали будинки та крамниці, а в понеділок пішли шукати праці. Та ми приїхали за пізно. По всіх голярнях вже було досить стрижіїв і для нас праці не було. Рад-не-рад треба було забиратися з Бенф.

Ми поїхали до Меклавд, де дістав працю Ваховіч, а я знайшов працю у Вулкан, Алберта. Тут я пробув до 1 листопада 1917 р., а відтак повернувся до Едмонтону.

—o—

КИТАЙ БОЇТЬСЯ СОВЄТСЬКОГО НАПАДУ

Китайські газети та радіо з нагоди „Дня армії" накинулися на СССР за те, що СССР, при допомозі ЗДА, хоче напасти на Китай і його знищити. Своє припущення китайці опирають на тому, що СССР має на китайсько-совєтському кордоні аж 35 дивізій війська, а також окремі військові частини з атомовою зброєю.

Китайці, зі свого боку, мають теж бл. двох мільйонів вояків на кордоні.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковых недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офіс: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Усміхніться

До знаменитого письменника приходить молодий лікар і говорить:

— Я облишив медицину, щоб стати письменником. Вважаю, що в такий спосіб принесу людям більше користі.

— Ви вже досить принесли їм користь, кинувши медицину.

* * *

—Дивні тварини ці люди, — каже муха подрузі. — Витрачають щадені гроші, аби побудувати стелю, а ходять лише по підлозі...

* * *

Лікар звертається до дружини пацієнта:

— Тут медицина безсила. Ваш чоловік вже ніколи не зможе працювати. Але будьте обережні, не кажіть йому цього одразу!

— Чому, лікарю? Це його так підбадьорить!

* * *

— Це сіно привезли для вас?

— Ні, для коней.

* * *

— Що ти робиш після обіду?

— Чекаю вечерю.

* * *

Будьмо як сонце!
Воно світить і дурням!

* * *

Автолюбителі! Пам'ятайте, що краще робити по 30 кілометрів на годину і прожити 100 років, ніж по 100 кілометрів і прожити 30 років.

—o—

+ Південну Африку навістила велика посуха, що, з малими перервами, тягнеться від 1963 р. Уряд покликав тепер на допомогу військо, яке має допомагати довозити харчі та воду до навіщених посухою околиць. За той час шкоди від посухи сягають 120 мільйонів долярів.

+ Комунізуючі індійці заповіли, що з нагоди 23-річчя індійської незалежности мають замір загарбати землі багатих землевласників. Поліція арештувала понад 15,000 осіб.

ЗМЕНШУЮТЬ СУСПІЛЬНУ ДОПОМОГУ

Албертське міністерство суспільного розвитку зменшило допомогу, що її одержують безробітні, які можуть працювати, але не можуть дістати відповідної праці. Вони будуть діставати звичайну допомогу, але не діставатимуть щомісячних додатків: 10.00 дол. на особисті видатки, 10.00 дол на домашні видатки (не харчі) та додатки на одяг.

Практично для одної родини не означає зменшення місячної допомоги на 70-90 дол.

З тої допомоги користало досі понад 3,300 родин.

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Ave.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Bio-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Bio-Дуне можна мати як мість і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офіс 422-7656
дому 479-3480

Пошукує майстра

ПАРАФІЯ ЦЕРКВИ СВ. МУЧЕНИКІВ БОРИСА І ГЛІБА В РЕДВАТЕР

пошукує майстра для направи п'ятибанної церкви, щоб бані не затікали. Висота церкви 80 стіп. На місці є риштування, щоб оглянути й перевірити бані

Зголошення до церковного комітету в Редватер. Писати на адресу: Тел.: 735-3952

Rev. P. Petryshyn
Box 83, REDWATER, Alberta

Літом низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ

"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини

Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. Цього літа — на де пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.

Зверніться до вашого агента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і стара адреса: .....

Ім'я і нова адреса: .....

(Адресу писати по-англійськи)